Влада — Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України ◆ № 121 (371) ◆ Вівторок, 30 червня 1992 року ◆ Ціна 2 крб.

У ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

На засіданні Президії Верховної Ради України, яке відбулося 29 червня, обговорено питання про організацію подальшої роботи Верховної Ради.

Передбачено на пленарних засіданнях цього тижня розглянути проект нової Конституції України, проекти державної програми приватизації майна державних підприємств, законів про охорону атмосферного повітря, про плату за землю, про державний внутрішній борг України, про інформацію, внести зміни і доповнення до деяких діючих законодавчих актів. Буде подано на ратифікацію Договір про звичайні збройні сили в Європі та Угоду про принципи і порядок його виконання.

Президія розглянула попередньо окремі законопроекти, які вноситимуться на пленарні засідання Верховної Ради, а також інші питання державного життя України і прийняла відповідні рішення.

Вів засідання Голова Верховної Ради України І. С. Плющ.

ОБ'ЄДНАЛИСЬ депутатські фракції, які виступають у Криму за збереження цілісності України при наданні автономній республіці найширших повноважень в економічній і соціально-культурній сферах. Це відбулось на проведеному в Сімферополі в неділю Всекримському конгресі народних депутатів усіх рівнів «За мир, демократію і громадянську злагоду». В ньому взяли участь 115 депутатів. Ініціаторами скликання конгресу стали депутатські фракції кримського парламенту «Крим з Україною», «Демократичний Крим» і «За мир і міжнаціональну злагоду».

ЗАЯВА УРЯДУ УКРАЇНИ

Ескалація збройного конфлікту на лівобережжі р. Дністра у Республіці Молдова викликає серйозне занепокоєння в Україні. Ведення бойових дій в густонаселених районах із застосуванням всіх видів сучасної зброї, включаючи авіацію, танки супроводжується масовою загибеллю людей, в тому числі наших співвітчизників, великими руйнуваннями цивільних і промислових об'єктів.

Уряд України висловлює сподівання, що запропоновані 25 червня ц. р. в Стамбулі Президентами Республіки Молдова, Російської Федерації, Румунії й України заходи по врегулюванню конфлікту будуть негайно втілені в життя ворогуючими сторонами. Український уряд з свого боку готовий докласти всіх зусиль для реалізації цих заходів.

Разом з тим, особливу тривогу викликає те, що об'єктом бойових дій стає Дубоссарська ГЕС, регулярний артилерійський обстріл якої може призвести до руйнування греблі і стати причиною великомасштабної екологічної катастрофи, створити проблему з енергозабезпеченням в південних районах України. З великим занепокоєнням ми сприймаємо інформацію про діяльність спецпідрозділів конфліктуючих сторін поблизу розташованих на кордоні з Україною складів артилерійського озброєння та боєприпасів.

Ці дії створюють велику небезпеку для громадян України і можуть призвести до значних збитків господарству нашої держави. Це також є грубим порушенням положень ІІ Додаткового протоколу 1977 року до Женевських конвенцій про захист жертв війни (1949 р.) «Захист обладнання і споруд, що містять в собі небезпечні сили».

(Закінчення на 2-й стор.).

КЛУБ ЛЮБИТЕЛІВ БУРЯКІВ,

мабуть, таки зорганізується в Києві. Позаяк вже нині сила темтешніх посередницьких контор і просто цукрових посередників роблять на цьому крутий бізнес. Для них цукор справді солодкий. А для моєї Лемешівки, звичайного села з Київщини, — то важка, щоденна праця. Особливо, коли зважити на те, що села в Україні постаріли. Отже, зросли бурякові гони для кожної колгоспниці. Добре, коли дадуть на зароблений купон чи гривню гарну натуроплату. А можуть і не дати?! А скаржитися на нашу незалежну Україну ніби й не годиться. Хоча ми дуже сподіваємося, що нарешті припиниться знущання з села. Мо' уряд промислові ціни візьме на прив'язь. Бо сьогодні робимо собі в збиток. Хіба ж це пріоритети?

Вікторія КЛИМЕНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«НОВА УКРАЇНА» ВИЗНАЧИЛАСЯ

26—28 червня 1992 року в Пущі-Водиці під Києвом відбувся I з'їзд об'єднання «Нова Україна».

З'їзд прийняв «Програмні принципи «НУ» — «Будуємо «Нову Україну», ухвалу «Про політичну ситуацію в Україні та завдання об'єднання», доповнення до Статуту.

До Президії «НУ» за рейтинговим голосуванням обрані: В. Гриньов, В. Євтухов, О. Ємець, В. Кафарський, Н. Кожевіна, Є. Кушнарьов, В. Лановий, С. Лилик, С. Погорєлов, В. Пилипчук, А. Романенко, Т. Стецьків, В. Сумін, Ю. Щербак, В. Щербина.

Головою Президії «НУ» обраний В. Філенко. Головою секретаріату — О. Булатов. Головою Ревізійної комісії — М. Каплуновський.

Детальнішу інформацію читайте в наступних номерах.

До офіційного візиту в Україну міністра закордонних справ Республіки Корея

Як повідомили у прес-центрі МЗС України, до Києва з офіційним візитом 30 червня прибуває міністр закордонних справ Республіки Корея Лі Сан Ок.

Лі Сан Ок народився 25 серпня 1934 року. Має вищу освіту. Закінчив факультет політичних наук Сеульського національного університету та факультет підвищення кваліфікації Джорджтаунського університету у Вашингтоні. З травня 1957 року він на дипломатичній роботі у Міністерстві закордонних справ Республіки Корея.

У 1961 році Лі Сан Ок стає 3-м секретарем, віце-консулом посольства Республіки Корея в США. В 1966 році його призначають першим секретарем посольства у ФРН у 1971 році Лі Сан Ок працює радником посольства у США. Через два роки він очолює управління країн Америки МЗС Республіки Кореї.

У 1984 році Лі Сан Ок стає заступником міністра закордонних справ. А в 1986 році призначається послом Республіки Корея в Швейцарії, постійним спостерігачем при комісії ООН і постійним представником при міжнародних організаціях ООН у Женеві.

З грудня 1990 року Лі Сан Ок міністр закордонних справ Республіки Корея. Його нагороджено орденом за видатні заслуги на дипломатичній роботі.

Актуально

Незважаючи на жертви

Протягом минулої доби у Придністров'ї продовжувалися перестрілки по всій лінії протистояння: від Дубоссар до Бендер. За даними Міністерства оборони Молдови, козаки і придністровські гвардійці обстріляли з реактивних установок і танків села неподалік від Дубоссар. Загинуло двоє мирних жителів, 10 поранено. Тим часом делегація ООН, яка прибула до Кишинева, зустрілася з міністром оборони республіки Косташем. Плануються поїздки членів делегації до Тирасполя, Бендер і Дубоссар, а також зустрічі з лідерами Придністров'я. Міністерство оборони Росії повідомило, що новим командуючим 14-ю армією призначено генерал-майора Лебедя.

У своєму інтерв'ю молдовському телебаченню Мірча Снєгур заявив, що намагатиметься вирішити конфлікт мирним шляхом. Однак, за словами Президента, якщо це не вдасться, то Молдова, незважаючи на будь-які жертви, відстоюватиме свою незалежність.

Угода реалізується

Відносно спокійною була минула ніч у Південній Осетії. Грузинська сторона не обстрілювала Цхінвал і осетинські села. Міністр оборони Грузії Кітовані наказав вивести із цхінвальської зони бронетехніку, важку артилерію і ракетні установки в глиб Горійського району. Однак на підступах до Цхінвала все ще перебувають підрозділи бійців грузинської національної гвардії. Згідно з дагомиською угодою, з метою демілітаризації регіону Росія введе в район Цхінвала інженерно-саперний полк.

Бояться... спостерігачів

Азербайджанські сили розпочали великомасштабний наступ в Нагірному Карабасі. Тривають запеклі бої неподалік від Аскерана. З обох боків є численні жертви. Залишається напруженою також ситуація на вірмено-нахічеванському кордоні. Нахічеванський лідер Алієв заявив, що вірменська сторона не погоджується на перебування в регіоні конфлікту спостерігачів з Туреччини і Ірану, вважаючи їх прибічниками Азербайджану.

Більшість — за

Підведено попередні підсумки референдуму щодо проекту нової Конституції Естонії. У ньому брали участь тільки ті, хто був громадянином республіки до 1938 року, і їх потомки. Більшість учасників опитування підтримали проект нового Основного Закону республіки.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

ЗАЯВА УРЯДУ УКРАЇНИ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Враховуючи вищенаведене, Уряд України вимагає від конфліктуючих сторін вжити термінових заходів щодо припинення бойових дій в цих районах. Ми вимагаємо створення умов для проведення ремонтних робіт на Дубоссарській ГЕС.

Ескалація збройного конфлікту спричиняє страждання мирного населення, викликає потоки біженців в т. ч. на територію України. Уряд України, органи влади і громадськість України в прикордонних районах, керуючись гуманними почуттями, надають притулок, забезпечують всім найнеобхіднішим багатьох тисяч гнаних війною жителів Придністров'я.

В той же час ми закликаємо конфліктуючі сторони створити умови для повернення біженців до своїх домівок і залишаємо за собою право висунути вимогу щодо відшкодування пов'язаних з прибуванням біженців витрат.

Беручи до уваги можливість серйозних наслідків для життя мирного населення обох держав, Україна наполягає на проведенні спільної з конфліктуючими сторонами інспекції всіх об'єктів підвищеної небезпеки в зоні конфлікту з метою відводу збройних формувань з цих районів і забезпечення надійної їх охорони.

Відмова прийняти до уваги викладені пропозиції може примусити нас переглянути своє ставлення до конфліктуючих сторін і розглянути можливість вжиття заходів, передбачених Статутом ООН.

(УКРІНФОРМ).

Будні державної адміністрації

ЗА КОМПЕТЕНТНІСТЮ ЧИ ЗА... «ЗАБАРВЛЕННЯМ»?

САМЕ ТАКЕ ПИТАННЯ ПОСТАЛО ПІД ЧАС ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ В ПРИЧОРНОМОР'Ї

Хоча відтоді, як Президент України призначив свого представника в Одеській області, минуло вже понад півтора місяці, та місцеву державну адміністрацію у повному складі досі не сформовано. Все ще добираються начальники обласних главків та їх заступники, керівники відділів, провідні й рядові спеціалісти, кадри виконавчих органів у сільських районах. Я не поспішав би називати це зволіканням, як випало чути від декого. Хоча, справді, й затягувати тут не слід: облвиконком ліквідовано, а нагальних проблем хоч відбавляй — їх щодень розв'язувати треба. Та все ж більше пристаю до думки Валентина Симоненка, глави обласної держадміністрації, який пояснює:

— Добрати людей, які б глибоко усвідомлювали, що мають працювати за якісно нових умов і на якісно новому рівні, непросто. Не хочеться помилятися, бо це, з одного боку, зашкодить справі, за яку взялися, з другого — травмуватиме людину, котру через тиждень-другий доведеться звільнити через непридатність до тієї справи.

Он, скажімо, як уже прискіпливо придивлялися, здається, до кандидатур на представників Президента в сільських районах. А Віктор Чемерис із Сарати через кілька днів після Указу, не приступаючи до виконання своїх обов'язків, подав у відставку. Оскільки досі був головою колгоспу, то мотив знайшов досить зручний. Односельці не відпускають. Наче до цього не міг з ними порадитися. А що насправді за добровільною відставкою? Острах перед труднощами, які перед ним раптом постали? Чи щось інше? Як би там не було, а таки не до кінця пізнали характер людини, не повною мірою з'ясували її можливості. І довелося вже через тиждень пропонувати Президентові у той же район нову кандидатуру. Час втрачено, справи не рухаються.

Або така ось ситуація. У структурі облвиконкому було управління координації розвитку агропромислового комплексу зі штатом у 106 чоловік. Не будемо тут аналізувати, як воно «координувало» та «розвивало», зішлемося лише на такий факт: коли керівник державної адміністрації почав з'ясовувати у спеціалістів цього управління, хто з них чим займався, щоб визначитися в доцільності збереження тих чи інших посад, то половина з них чітких і конкретних відповідей дати не зуміла. Отож близько півсотні чиновникам роботи у відповідному управлінні державної адміністрації не запропонували.

— Формуючи свої ряди, — каже Валентин Симоненко,— ми зважаємо насамперед на такі три критерії: компетентність людей, їхнє уміння й бажання робити конкретну справу та нести відповідальність за неї; нарешті — їхня відданість ідеї відродження України як незалежної держави. Скажете, на яких терезах усе те виміряти? Радимося з тими, хто знає претендентів на посади за місцем попередньої роботи, враховуємо думки й пропозиції депутатів, політичних партій і громадських рухів, засобів масової інформації, ведемо, нарешті, з майбутніми працівниками предметні бесіди самі. І ні в якому разі не довіряємося анкетам.

У ході цієї роботи в місцевій пресі з'явилася заява Координаційної ради об'єднання українських національно-демократичних організацій і партії Одеського крайового Руху та Спілки кооператорів і підприємців області, адресована тому самому Симоненку. А сказано в заяві, коли коротко, таке. Практика формування обласної і районних державних адміністрацій Одещини поки що має келійний, закритий характер, загалу не відомо, хто кого рекомендує на ті чи інші посади, за якими дверима вирішується, скількох працівників учорашніх компартійних адміністративно-бюрократичних структур пересадити в нові кабінети. Автори заяви вважають, що представники нових громадсько-політичних організацій, партій та рухів, які брали активну участь у боротьбі за незалежну Україну, поки що не покликані до формування нових виконавчих структур та участі в них. А далі — сподівання, що В. Симоненко врахує ці зауваження.

Вже на другий день після опублікування заяви представник Президента зустрівся з лідерами політичних партій та громадських рухів Причорномор'я. Не думаю, що зібрання було спричинене саме вищезгаданою публікацією. Та й сам В. Симоненко заперечив це. Просто назріла потреба у такій розмові, сказав він. І саме бесіда була значно ширшою, не обмежилися лиш кадровими проблемами. Тут — і просто інформація про перші кроки нової адміністрації, і випробування, так би мовити, на людях різних поглядів своїх управлінських концепцій, і бажання вислухати, що численним партіям та рухам сьогодні найбільше «болить». Та все ж чи не половину часу зайняли такі проблеми, порушені в загальній заяві.

Співголова Партії зелених України по південному регіону В. Янковський, взявши слово першим, запитав прямо:

— Назвіть, Валентине Костянтиновичу, кого із демократів-неформалів, конкретніше — із «зелених», введено до державної адміністрації?

— А ми, — парирував В. Симоненко, — добираємо людей не за «забарвленням», не за належністю до тієї чи іншої партії. «Зелений» він, «червоний» чи ще там якийсь — то його особиста справа. Ретельно розглядаємо всі запропоновані партіями та рухами кандидатури, зважуємо, чи відповідають вони нашим вимогам.

І повторив уже наведені вище три критерії добору кадрів. А потім запропонував присутнім визначити, яким є він сам, «зеленим» чи якимось іншим. Мабуть, запропонував доречно, бо багато хто знає, скільки сил докладав він, будучи мером Одеси, щоб якось применшити ті екологічні біди, що насіли на місто, бо й хтось із присутніх кинув репліку: «Та Симоненко ж є почесним членом нашого районного екологічного товариства — «зелений» він». Або, попрохав представник Президента, скажіть мені, куди віднести мого першого заступника з питань управління територією Олександра Григоровича Топчієва — до представників учорашніх адміністративно - бюрократичних структур чи до демократів-неформалів?

О. Топчієв з'явився на високій посаді в обласній адміністрації для багатьох несподівано. Але не для В. Симоненка. Бо, метикуючи ще над перспективами розвитку міста на посаді мера, не раз стикався з цим, як дехто тепер каже, «чистим науковцем». Так, О. Топчієв справді ніколи за свої 53 роки не був керівником адміністратором чи виробничником, все в науці та в науці. Останні роки, будучи доктором наук, професором, завідував кафедрою економічної та соціальної географії Одеського держуніверситету. Та Симоненко бачив і другий бік медалі: як професор Топчієв швидко орієнтується й глибоко розуміється у процесах, що відбуваються в суспільстві, як всебічно підходить до проблем розвитку регіонів, зокрема Причорномор'я. Як раз по раз підставляв своє плече то міській, то обласній Радам народних депутатів, допомагаючи розв'язувати непрості управлінські вузли. А що не адміністратор, міркував собі Симоненко, так то, можливо, йому й плюс — не зав'язне в бюрократичному болоті. Необхідних же навиків, не біда, набуде.

Не скажеш, що отака «аргументація фактами» одразу заспокоїла опонентів Симоненка, серед яких були, звичайно ж, й автори згадуваної заяви. То один, то другі усе-таки допитувалися: чому в адміністрації немає наших представників? Особливу наполегливість виявляли деякі активісти крайової організації НРУ. Вони навіть «теоретичну базу» під свої вимоги підвели: Президент України, мовляв, поділяє положення програми нашого Руху, маємо, отже, співпрацювати, щоби втілювати їх у життя. Тому вимагаємо ввести до владних структур тих наших представників, яких назвемо. Що ж, відповідав представник Президента, — я теж обома руками за співпрацю. Для того, щоб домовитися про неї, і запросив усіх вас на оцю зустріч. Але ж співпраця — це не диктат і не поділ керівних крісел, а державна адміністрація — не коаліційний уряд, де автоматично виділяються портфелі партіям та рухам. Ми навіть не фіксуємо, хто з тих, кого запросили на роботу, якого «забарвлення», не потрібно це нам. Пропонуйте, активніше пропонуйте достойних людей — і я, запевняю, вони знайдуть своє місце у виконавчій владі.

Не знаю, чи зреагують лідери партій та рухів на отой заклик. Бо лозунги, заяви, звинувачення проголошувати, мабуть, легше, ніж, скажімо, дібрати ту ж людину-спеціаліста, здатну звалити на свої плечі важку ношу відповідальності за все, що діється навколо. У всякому разі, вже сам глава адміністрації висловив подив: чому досі ніхто не запропонував прізвищ таких-от «неформалів» (і назвав конкретні прізвища)? А ці люди могли б бути корисними державній адміністрації. І тут же запросив декого залишитися для бесіди саме з цього приводу.

А лідер Комінтернівської районної організації НРУ заявив тим часом, що члени їхнього осередку стають в опозицію представникові Президента в цьому районі С. Маковійчуку. Тому самому, до речі, кандидатуру якого нещодавно підтримали. Бо, бачте, керівних крісел від нього не одержали.

Георгій ВОРОТНЮК,
власний кореспондент «Голосу України».
Одеса.

Пишемо нову Конституцію України

ЩО ГОТУЄ НАМ ОДИНАДЦЯТА?

ДОСІ УКРАЇНА ЗА СВОЮ ІСТОРІЮ МАЛА ДЕСЯТЬ КОНСТИТУЦІЙ

Сьогодні парламент України має розглянути проект одинадцятої — нової Конституції України. Над цим документом, саме його текстом, протягом майже року, якщо точкою відліку брати 19 червня 1991 року, коли було затверджено Концепцію Основного Закону, працювала Комісія по розробці нової Конституції. А взагалі над проблемою Конституції працювали відтоді, як було створено саму Комісію. Її очолюють Президент України Л. Кравчук та Голова Верховної Ради І. Плющ. До її складу увійшли народні депутати, фахівці з права, науковці. Ось вони й працюють в одній упряжці вже два роки, які стали для України своєрідним політичним ренесансом. Адже за цей зовсім короткий час, що за історичними масштабами можна порівняти хіба що з миттю, Україна перестала бути провінцією, перед неї відкрився шлях до світового співтовариства. А в ньому наша держава може бути рівною серед рівних, якщо справді стане демократичною і правовою.

ВІД КОНЦЕПЦІЇ — ДО ПРОЕКТУ

Тепер часто оцінюють події з точки зору того, відбувалися вони до чи після 19 серпня 1991 року.

Так от, в часи «до» створювалася й затверджувалася парламентом Концепція нової Конституції України. І вплив на неї мали сили, які в часи «після» відійшли від прямого політичного впливу. І, якщо «до» соціалістичний вибір був орієнтиром наступної роботи над проектом Конституції, то «після» це положення в ньому набуло значення трагічного анахронізму. У тексті проекту Конституції його вже немає, як і деяких інших положень, натомість з'явилися нові, прогресивні, визнані в усьому світі. Про ці розбіжності «Голос України» вже писав. Багато разів йшлося про це й на засіданнях Комісії по розробці нової Конституції України, яка констатувала, що розбіжності викликані об'єктивними обставинами.

А вони такі: Союз розпався; Україну проголошено незалежною державою; обрано Президента України; сформовано нові органи державної виконавчої влади та регіонального і місцевого самоврядування; створено правову базу для перетворень у політичній та економічній сферах.

От, приміром, положення Концепції визначало Верховну Раду України і місцеві Ради народних депутатів органами повновладдя народу. Однак за принципом поділу влад, також проголошеним Концепцією, — і цей принцип притаманний правовій державі, — жодна окремо взята влада не може уособлювати повновладдя народу. Тому проект Конституції розглядає окремо місцеву державну адміністрацію і окремо регіональне та місцеве самоврядування. У цьому й полягає одна з розбіжностей з Концепцією.

Крім того, у проекті не передбачається й посада віце-президента України, оскільки проти запровадження цієї посади проголосувала Верховна Рада, затверджуючи Закон про Президента України.

Запропоновано й альтернативне рішення щодо структури парламенту. Концепція передбачала — однопалатну. Розробники проекту Конституції, і, врешті, більшість членів самої Комісії схиляється до двопалатної структури. З усього видно, що це питання гостро дебатуватиметься під час розгляду проекту Конституції.

В цілому ж, констатувала Комісія, проект Основного Закону відповідає Концепції. Зупинимось на двох останніх його варіантах, підготовлених робочою групою Комісії по розробці нової Конституції. Над ними працювали не тільки члени Комісії. Документ пройшов міжнародну експертизу. Консультативно - дорадча рада при Президії Верховної Ради України та Центрально-Європейський університет у Празі організували у рамках фонду «Відродження» міжнародний семінар «Конституційне будівництво в Україні». У ньому взяли участь провідні вчені з права США, ФРН, Угорщини, Чехо-Словаччини. З української сторони проект Конституції представляли члени Комісії по розробці Конституції секретар цієї комісії народний депутат України В'ячеслав Носов, доктор юридичних наук, професор Українського міжнародного інституту, головний науковий консультант Верховної Ради України Володимир Василенко, доктор юридичних наук, професор, керівник групи наукових консультантів Верховної Ради Анатолій Мацюк, доктор юридичних наук, професор, керівник робочої групи по розробці нової Конституції Леонід Юзьков.

— Крім висновку міжнародного семінару, — каже Леонід Юзьков, — маємо пропозиції й зауваження експертів наукових правознавчих центрів багатьох країн світу. Колеги за рубежем відповідально поставились до нашого прохання, скрупульозно вивчили проект. Це видно з надісланих нам рецензій та висновків, до яких ми певною мірою прислухалися, як і до пропозицій та зауважень членів Комісії. Враховано їх більше сотні. Це зумовило збільшення вже другого тексту проекту на 26 статей.

ЯКІ Ж ПРОБЛЕМИ НАЙГОСТРІШІ?

— Легких в Конституції не існує, — каже Анатолій Мацюк. — От взяти територіальний устрій. Ми записали в одноіменному розділі, що Україна є унітарною державою. А як бути з Кримом? Ця проблема розв'язується в окремій главі «Автономна Республіка Крим», де записано, що це є державно - територіальна організація влади і самоврядування населення Криму, який є складовою частиною України.

Або взяти роздержавлення Рад. Що відбулося, багато хто не розуміє, і тому вносить хибні пропозиції. Місцева, районна адміністрація — це, по суті, управа, голова якої і є представник Президента, він має призначатися Президентом. А от голову обласної Ради, оскільки Ради роздержавлені, треба обирати. На базовому рівні — безпосередньо населенням, на регіональному (район, область) мають делегуватися представники базового рівня.

Або була пропозиція, щоб Президент був членом Кабінету міністрів. Це хибна думка. Президент має формувати Кабінет і очолювати уряд, бо «уряд» поняття ширше, ніж «кабінет». Кабінет очолює прем'єр-міністр. Було б непогано, якби віце-президент очолював за посадою одну із палат парламенту, як це є у інших державах. Цим була б забезпечена взаємодія між виконавчою і законодавчою владою. Але певен, що нам не вдасться переконати наш парламент у доцільності такого механізму.

— Є побоювання, що прийде новий парламент і почне писати нову Конституцію... — припускаю я.

— Ми закладаємо дуже жорсткі механізми змін і доповнень до Конституції. Однак, якщо, приміром, на виборах переможе Соціалістична партія, то справді почнуть переписувати Конституцію, закладаючи соціалістичний вибір і змінюючи форми власності. Втім, досить змінити три-чотири статті і зовсім зміниться державний лад... У Президента ж будуть важелі тоді, коли він матиме підтримку в парламенті. Тому одним з головних нині вбачається питання про вибори. Нині модно говорити про те, що вибори мають відбуватися на багатопартійній основі за списками. Це прийнятливий варіант там, де нема загрози до повернення тоталітарної системи. Ми ж пропонуємо такий варіант: нехай партії мають право висувати кандидатів. А от обирати і бути обраним це право особисте, а не партійне. Кожен безпартійний громадянин теж повинен мати право бути обраним. Ось і нехай на 450 мандатів кожна партія висуває своїх кандидатів, нехай висуваються й безпартійні. Голосування не повинно відбуватися за партійними списками. Усі кандидати мають боротися за мандати в однакових умовах — йти в народ, набирати певну квоту голосів, збирати підписи на свою користь — долати передвиборний марафон. А вже потім нехай і формуються в парламенті фракції, більшість, опозиція. Це буде справедливо.

ПРИМІРЯЙТЕ МАЙБУТНІЙ ЗАКОН

Отже, проект готовий. Що він являє собою, що готує нам громадянам України, нова Конституція? Як нам житиметься за неї?

Передусім скажу, громадянам дозволяється все, що не заборонено законом. Державні ж і службові особи здійснюватимуть свої повноваження за принципом: «Дозволено лише те, що визначено законом». Уловлюєте різницю?

Далі. Україна визнає пріоритет загальнолюдських цінностей, перевагу загальновизнаних принципів міжнародного права перед нормами свого національного права. А Усі ми, громадяни, якщо не можуть бути використані інші засоби, маємо право чинити опір будь-кому, хто намагається протиправно ліквідувати демократичний конституційний лад України, встановлений цією Конституцією.

За що ж боротися? Ось лише кілька штрихів до портрета майбутньої Конституції.

У ній, зокрема, проголошено, що всі люди народжуються вільними і рівними у своїй гідності та правах, природні права і свободи людини є невід'ємними. У главі «Громадянські й політичні права» серед багатьох інших закріплюється положення про те, що, скажімо, арешт, утримання під вартою, або інше обмеження особистої свободи у будь якій формі не допускається інакше, як на підставі мотивованого судового рішення і тільки у випадках і порядку, передбачених законом. Це зовсім новий підхід. Хоча можуть закинути, що інколи ніколи чекати судового рішення. Це передбачено: у такому разі уповноважені органи можуть затримувати підозрілих осіб, про що протягом 48 годин повідомляється в суд. Якщо суд протягом наступних 24 годин не прийме мотивованого рішення про утримання під вартою, затримана особа негайно звільняється.

Так само за рішенням суду може здійснюватись обшук і огляд майна, порушуватися таємниця листування, телефонних розмов тощо.

Кожному, хто перебуває в Україні на законних підставах, забезпечується свобода пересування і вибір місця проживання, право вільно виїздити з України і повертатись до неї на умовах, визначених законом. Очевидно, що йдеться про відміну прописки, якої не існує в цивілізованих країнах.

Щодо власності, то визначено: публічною власністю є державна власність і комунальна (муніципальна). Уся інша власність — приватна. Ніхто не може бути позбавлений своєї власності.

Держава сприяє задоволенню житлових потреб громадян, безоплатно або на пільгових умовах надає житло особам, які потребують соціального захисту.

Батьки, які відмовилися від утримання своїх дітей, зобов'язані виплачувати державі кошти у розмірі, встановленому законом. А турботи, пов'язані з утриманням, вихованням і розвитком дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування покладаються на державу.

Забороняється утворення й діяльність будь-яких структурних підрозділів політичних партій в державних органах (крім партійних фракцій в Національних Зборах України).

Національні Збори — це і є законодавчий орган, що складається з двох палат — Ради Депутатів і Ради Послів. Повноваження Національних Зборів або однієї з палат можуть бути припинені в порядку саморозпуску або за рішенням всеукраїнського референдуму, який проводиться на вимогу не менш 3 мільйонів виборців. Від імені цієї ж кількості виборців може бути внесений законопроект про зміни і доповнення до Конституції. Щодо розгляду Національними Зборами інших законопроектів законодавча ініціатива народу здійснюється від імені 300 тисяч виборців.

Рішення про проведення всеукраїнського референдуму про відкликання Президента України, якщо цього вимагають не менше трьох мільйонів виборців, приймають Національні Збори більшістю голосів від встановленого Конституцією складу кожної палати.

Якщо за наслідками референдуму, проведеного за ініціативою Національних Зборів, народ України висловить довіру Президенту, Національні Збори можуть бути розпущені Президентом України у двотижневий термін після оголошення наслідків референдуму. У випадку злочинного порушення Президентом України Конституції і законів України під час виконання ним службових обов'язків, справу про його усунення з посади в порядку імпічменту порушує Рада Депутатів перед Радою Послів. Рада Послів приймає рішення про усунення Президента з посади не менше, ніж двома третинами голосів встановленого Конституцією її складу. Особа, усунена з посади Президента України, несе відповідальність за скоєний злочин у загальному порядку.

Судову систему складають Конституційний Суд, загальні і господарські суди. Мирові судді, судді загальних і господарських судів призначаються Президентом України за результатами конкурсу. Колегіальність правосуддя забезпечується через розгляд справ колегією суддів і судом присяжних. На прокуратуру вже не покладається нагляд за дотриманням законності судами. В суді прокурори лише підтримуватимуть обвинувачення.

Ці штрихи до портрету Конституції, думаю, дають уяву про характер документа, його спрямованість на справедливість, уникнення можливості до повернення тоталітарної системи, приниження людської гідності.

Вводити Конституцію в дію передбачається поступово. Скажімо, закони, посилання на які містяться в проекті Конституції, мають бути прийняті протягом року після набрання нею чинності. Інші закони та нормативні акти намічається привести у відповідність до Конституції також протягом року від моменту набрання нею чинності. До цього вони застосовуватимуться в частині, що не суперечить Конституції.

Тобто вона запроваджуватиметься еволюційним шляхом. Але це — перспектива. Реальність — проект. І воля, спочатку депутатів, а потім наша — громадян України. Адже після опублікування проекту, його обговорення, доопрацювання документ буде винесено на всеукраїнський референдум. Скажемо своїй Конституції «так», то й поважатимемо її.

Світлана ПИСАРЕНКО,
парламентський оглядач «Голосу України».

Уперше

ЦИВІЛІЗОВАНІСТЬ— НАШЕ РЕМЕСЛО

Цими днями науковий центр АН України прийняв гостей з Австрії. За участю директора Австрійського інституту східної та південно-східної Європи доктора Арнольда Зупанна та його колег, Ігоря Юхновського, Ярослава Яцківа та інших чільних представників АНУ відбулася презентація українсько-австрійського наукового центру Академії наук України у Львові і філії цього інституту. Центр очолив пан Роман Крип'якевич, який вже кілька років успішно займається проблемами наукових контактів двох держав, поєднуючи цю діяльність з дослідженням спадщини свого батька — видатного українського історика Івана Крип'якевича. Філію очолила пані магістр Ельфріда Матльшвайгер, яка віднині проживатиме й працюватиме у Львові. Обидві організації, які тісно співпрацюватимуть, ставлять перед собою великі завдання.

— Україна зацікавлена в підвищенні кваліфікації науковців, зокрема спеціалістів у галузі європейської інтеграції і входження нашої держави у європейську спільноту,— говорить Роман Крип'якевич. Цій проблемі буде присвячена вища школа-семінар в австрійському місті Альтбах. У семінарі візьмуть участь спеціалісти зі Львова та інших міст України. Австрія розглядає Україну як одну з найбільш економічно потужних у перспективі європейських держав, тож прагне мати партнера для взаємовигідних наукових та економічних зв'язків.

Процес вивчення взаємних можливостей для партнерства вже почався. Восени в бібліотеці АНУ імені Стефаника буде відкрито австрійський відділ, до якого передано 8 тисяч томів. Незабаром широкий загал ознайомиться з виставкою творів австрійських художників з музеїв Львова. Відбудеться також фестиваль австрійської музики.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.
Львів.

Бізнес-контакт

ФОНД ПРОПОНУЄ

Зустріч бізнесменів і політиків, яка відбулася у Будинку Рад Києва стала можливою, завдяки міжнародному фонду «Відродження», бо йшлося про неабищо: місце України у контексті сучасної політики та її ролі у світі. Своїми поглядами з приводу перспектив економічного та політичного розвитку молодої держави поділилися відомі державні і громадські діячі Богдан Гаврилишин, Олександр Ємець, Володимир Гриньов, Мирослав Попович та інші, але весь час у центрі уваги перебував Джордж Сорос — відомий усьому світові фінансист, мережа фондів якого підтримує проекти та окремих осіб у країнах Центральної та Східної Європи. Його інтереси найбільше стосуються розвитку і поглиблення народної освіти, але ця сфера не може нормально функціонувати без здорової атмосфери в громадянському суспільстві, належної системи охорони здоров'я, цивілізованої культури... І, що там казати, Джордж Сорос це розуміє, цим і пояснюється його жвавий інтерес до незалежної України.

Олекса ВАЩЕНКО,
депутат Київради.

На знімку: під час зустрічі.
Фото автора.

ЯК ДІЛИЛИ «УКРАЇНУ»

Ситуація

Мова піде про кінотеатр «Україна» — один із найбільших і найгарніших в Одесі. Розташований він у самісінькому центрі міста, в приміщенні, яке взято під охорону держави як пам'ятка архітектури. Отож, споруда не нова.

Настав час її ремонтувати й реставрувати. В колективу закладу, очолюваного Наталією Кругликовою, виникла ідея: оновлюючи приміщення, повернути місту не просто кінотеатр, а багатопрофільний центр української культури. Що й казати, в Одесі, де все русифіковано, такий центр був би, справді, не зайвим.

Ідея ідеєю, а життя підносить свої сюрпризи. З'ясувалося, що обласне об'єднання «Кіновідеопрокат», очолюване Іваном Бодюлом, уклавши з облуправлінням архітектури договір на ведення архітектурно-реставраційних робіт, на ідею, грубо кажучи, начхало. Бо навіть і відповідної документації не було. Досить сказати, що на травень заборгованість підряднику склала 1,3 мільйона карбованців. А безплатно хто працюватиме? Отож за два роки на об'єкті виконано робіт стільки, що й на квартал навряд чи вистачило б!

Що в таких випадках робити місцевій владі? Не вгадали. Ні пошуку на ремонт і реставрацію, ні вимог ліпше вести роботи, ні, нарешті, санкцій з недбайливців. Облвиконком натомість знайшов більш легкий шлях — вирішив передати приміщення міжрегіональній асоціації «АСКІС». Аби та його переобладнала. Теж під центр, але не української культури, а фінансово-комерційний. Про що й було видано відповідне рішення.

Провід Одеської крайової організації Народного Руху України, ряд інших громадських організацій, діячі культури, письменники підняли тривогу. Їхнє звернення розглянула державна адміністрація області й, визнавши виконкомівське рішення-розпорядження про передачу приміщення комерсантам безпідставним, скасувала його. В новому розпорядженні щодо подальшої долі приміщення, підписаному представником Президента Валентином Симоненком, сказано досить чітко: культурному центру «Україна» в Одесі бути!

Георгій ВОРОТНЮК.
Одеса.

ЦЕ БУЛО, БУЛО, БУЛО...

Ретроспекція

Після закінчення війни п'ять років відпрацювала в колишньому Радянському Союзі жителька Німеччини Елізабет Тонч. 26-річну дівчину інтернували на відбудову народного господарства згідно з Ялтинським рішенням, що давало дозвіл на використання німецької робочої сили.

Узимку Елізабет працювала на заводі імені Петровського, а влітку інтернованих переводили в підсобне господарство для роботи в саду.

Через сорок два роки приїхала Елізабет Тонч до Дніпропетровська разом із знімальною групою Баварського телебачення. Біля села Чумаки Дніпропетровського району вже давно нема того саду, але досі живуть люди, які впізнали Елізабет та її подруг.

Фільм німецьких тележурналістів розповідатиме про факти, які досі були приховані для більшості наших людей.

Інформ-«СОБОР».
Дніпропетровськ.

Коротко

ПОПЕРЕДУ — ЖІНКИ

Майже у 2,5 рази порівняно з відповідним періодом минулого року збільшилася кількість жінок, які «оздоровилися» у місцевому медвитверезнику. Та й чоловіки не зупиняються на досягнутому. За цей же час там побувало понад 500 поліцейських.

Володимир ЛИЗА.
Житомир.

Партійне життя

НАШІ КОНСЕРВАТОРИ

У Тернополі відбулася презентація новоутвореної Української консервативної республіканської партії, яку очолив народний депутат України Степан Хмара. Місцеві лідери партії виклали концептуальні намітки своєї діяльності. Проголосивши себе правонаступниками кращих традицій УГС — УРП, партія домагатиметься створення і розбудови сильної незалежної унітарної Української держави. І хоча УКРП не ставить за основну мету боротьбу за владу, вона вже сьогодні готова стати на захист незалежності зі зброєю в руках, якщо нашій державі загрожуватиме «реставрація колоніального режиму».

Михайло ВАСИЛАШКО.
Тернопіль.

Підприє

КИЇВ: ЗНОВУ З

У Києві відбувся міжнародний з'їзд, який проголосив створення Східноєвропейського об'єднання підприємців. Участь у новому об'єднанні братимуть представники п'яти країн колишньої Ради економічної взаємодопомоги (Польща, Румунія, Болгарія, Угорщина, ЧСФР), трьох країн Балтії, Росії, України, Білорусі, а також Узбекистану, Казахстану, ФРН. Організація, схоже, буде відкритою для нових індивідуальних та асоційованих членів, установить контакти з аналогічними організаціями. На з'їзді були присутні представники з Швейцарії, Бельгії, спостерігачі з США, інших країн. Метою створення організації проголошено консолідацію зусиль підприємницьких організацій країн Сходу та Заходу у справі утвердження принципів вільної, соціально орієнтованої економіки, становлення східноєвропейського ринку та інтеграції його у світове економічне співтовариство. Президентом об'єднання обрано президента Української фінансової групи Валерія Бабича. Штаб-квартира буде у Києві.

Віце-прем'єр України О. Слєпічев, виступаючи на з'їзді з привітанням від імені уряду та Президента, заявив, що уряд готовий до співпраці з підприємцями і надасть їм режим найбільшого сприяння. В. Бабич, висту-

паючи від ім
у свою черг
понував уряд
лише в тому
він прагнути
кових реф
В. Бабич зас
визріває без
ціальний виб
відсутністю
мічних рефо
го можуть бу
нівнішими, н
ка катастроф
приємництво
вивається ли
гається стаб
приємці, крі
кавлені у ні
ти допо
біганні
Вони створя
чі місця дл
ників, яких
нуть скороч
ного сектора
неспроможна
них гарантій
пропозицію
нувати штаб
Києві, В. Ба
ніви деякі
вважали з
України нес
розвитку пі
розкрив вел
таємницю»:
України
пропоз
зменшення
базується йо
сувати не в
тання вашо
як обі
що при

Вітаємо!

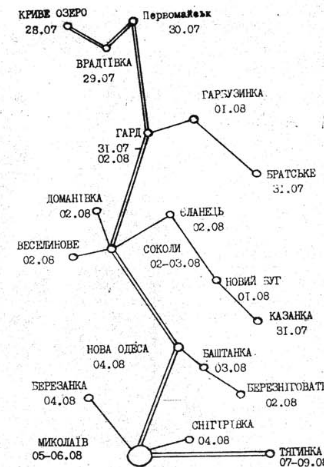
ВІН У ДОКТОРИ ПІШОВ

Гарний дарунок зробив до свого 30-ліття доцент Маріупольського металургійного інституту Юрій Саєнко. Він захистив докторську дисертацію в Сілезькому політехнічному інституті, що в Польщі. Юрій Саєнко став наймолодшим доктором технічних наук не лише в Маріуполі, але і в усій Україні.

ІА «Деловая жизнь».
Донецька область.

НА

Рада Фед
них профспі
йно, надісла
льному про
В. Шишкін
ться
пункт поло
сацію груп
селення №

...найбільше стосуються розвитку і поглиблення народної освіти, але ця сфера не може нормально функціонувати без здорової атмосфери в громадянському суспільстві, належної системи охорони здоров'я, цивілізованої культури... І, що там казати, Джордж Сорос це розуміє, цим і пояснюється його жвавий інтерес до незалежної України.

Олекса ВАЩЕНКО,
депутат Київради.

На знімку: під час зустрічі.

Фото автора.

Підприємництво

КИЇВ: ЗНОВУ З ВАРЯГ У ГРЕКИ?

У Києві відбувся міжнародний з'їзд, який проголосив створення Східноєвропейського об'єднання підприємців. Участь у новому об'єднанні братимуть представники п'яти країн колишньої Ради економічної взаємодопомоги (Польща, Румунія, Болгарія, Угорщина, ЧСФР), трьох країн Балтії, Росії, України, Білорусі, а також Узбекистану, Казахстану, ФРН. Організація, схоже, буде відкритою для нових індивідуальних та асоційованих членів, установить контакти з аналогічними організаціями. На з'їзді були присутні представники з Швейцарії, Бельгії, спостерігачі з США, інших країн. Метою створення організації проголошено консолідацію зусиль підприємницьких організацій країн Сходу та Заходу у справі утвердження принципів вільної, соціально орієнтованої економіки, становлення східноєвропейського ринку та інтеграції його у світове економічне співтовариство. Президентом об'єднання обрано президента Української фінансової групи Валерія Бабича. Штаб-квартира буде у Києві.

Віце-прем'єр України О. Слєпічев, виступаючи на з'їзді з привітанням від імені уряду та Президента, заявив, що уряд готовий до співпраці з підприємцями і надасть їм режим найбільшого сприяння. В. Бабич, виступаючи від імені оргкомітету, у свою чергу, також запропонував уряду допомогу. Але лише в тому випадку, якщо він прагнутиме реальних ринкових реформ. Водночас В. Бабич застеріг: в Україні визріває безпрецедентний соціальний вибух, спричинений відсутністю реальних економічних реформ, наслідки якого можуть бути набагато руйнівнішими, ніж Чорнобильська катастрофа. І заявив: підприємництво нормально розвивається лише там, де зберігається стабільність. А підприємці, крім того, що зацікавлені у ній, можуть надати доп[illegible] держа[illegible] запобіганні [illegible]зріваюч[illegible] кризи. Вони створять необхідні робочі місця для безлічі працівників, яких незабаром почнуть скорочувати з державного сектора і яким держава неспроможна надати соціальних гарантій. Аргументуючи пропозицію оргкомітету заснувати штаб-квартиру саме у Києві, В. Бабич розвіяв сумніви деяких делегатів, які вважали законодавчу базу України несприятливою для розвитку підприємництва. І розкрив велику «комерційну таємницю»: цього тижня уряд Україн[illegible] розглядатим[illegible] пакет пропоз[illegible]й, спрямова[illegible] на зменшення податків. На чому базується його оптимізм, з'ясувати не вдалося. На запитання вашого кореспондента, як обі[illegible] Верхо[illegible] Раду, що при[illegible]ла з под[illegible] уряду «погані» економічні закони, президент не відповів. Сказав лише, що об'єднання подаватиме уряду консультаційну допомогу, в тому числі й в розробці законопроектів, які вберуть у себе світовий досвід.

Понад 150 делегатів з 25 країн прийняли статут, програму об'єднання, обрали почесним президентом Леоніда Кравчука, якого В. Бабич назвав геніальним політиком і завдяки якому в Україні зберігається соціально-політична стабільність. Майже сформовано робочі органи об'єднання — координаційну раду та інститут співголів, до якого входитимуть голови національних підприємницьких структур. Проголошено також переважну орієнтацію на приватну власність, яка у країнах СНД перебуває у зародковому стані, прийнято ряд документів.

Під завісу з'їзду було розкрито ще одну «комерційну таємницю»: Кабінет міністрів України прийняв рішення про те, що урядовим авто для нашої держави стане BMW, що створено спільне українсько-німецьке підприємство по виробництву і обслуговуванню цих авто, співголовою якого і став з українського боку В. Бабич. Після завіси з'їзду був фуршет...

Костянтин ПАРИШКУРА.

«УКРАЇНУ»

...обладнала. Теж під центр, але не української культури, а фінансово-комерційний. Про що й було видано відповідне рішення.

Провід Одеської крайової організації Народного Руху України, ряд інших громадських організацій, діячі культури, письменники підняли тривогу. Їхнє звернення розглянула державна адміністрація області й, визнавши виконкомівське рішення-розпорядження про передачу приміщення комерсантам безпідставним, скасувала його. В новому розпорядженні щодо подальшої долі приміщення, підписаному представником Президента Валентином Симоненком, сказано досить чітко: культурному центру «Україна» в Одесі бути!

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Вітаємо!

ВІН У ДОКТОРИ ПІШОВ

Гарний дарунок зробив до свого 30-ліття доцент Маріупольського металургійного інституту Юрій Саєнко. Він захистив докторську дисертацію в Сілезькому політехнічному інституті, що в Польщі. Юрій Саєнко став наймолодшим доктором технічних наук не лише в Маріуполі, але і в усій Україні.

ІА «Деловая жизнь».

Донецька область.

Зверніть увагу

НА ІМ'Я ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА

Рада Федерації незалежних профспілок України щойно надіслала листа Генеральному прокуророві України В. Ши[illegible]кіну. Там вимагається [illegible]ротестувати [illegible] 22-й пункт Положення про індексацію грошових доходів населення № 0321065 від 26 березня ц. р. та Роз'яснення Міністерства праці України до застосування індексу споживчих цін за квітень 1992 року, — як такі, що суперечать Законові України «Про індексацію доходів населення».

ЛО, БУЛО...

...ки Дніпропетровського району вже давно нема того саду, але досі живуть люди, які візнали Елізабет та її подруг.

Фільм німецьких тележурналістів розповідатиме про факти, які досі були приховані для більшості наших людей.

Інформ-«СОБОР».

Дніпропетровськ.

...життя

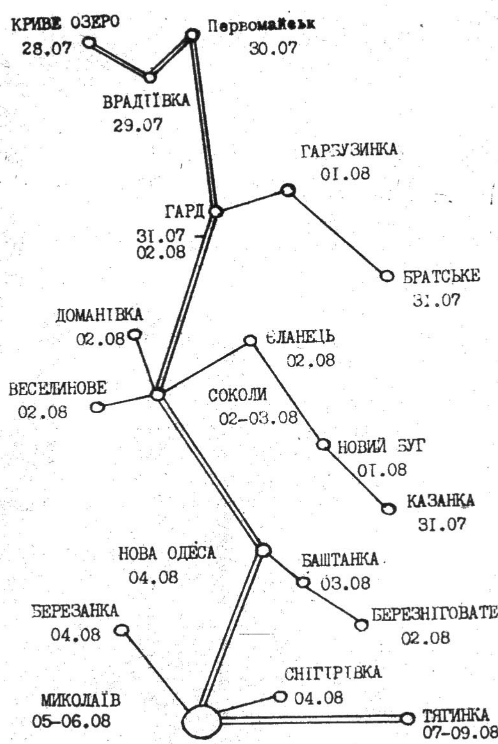
...ЕРВАТОРИ

...вже сьогодні готова стати на захист незалежності зі зброєю в руках, якщо нашій державі загрожуватиме «реставрація колоніального режиму».

Михайло ВАСИЛАШКО.

Тернопіль.

Анонс

«ГЕЙ, ХТО В ЛУЗІ, ОЗОВИСЯ!»

В рамках Всеукраїнського походу «Козацькими шляхами» на Миколаївщині з 28 липня по 6 серпня пройде похід «Буг — козацька річка». Влаштовує його Миколаївський крайовий Рух спільно з іншими громадськими організаціями.

Бажаючі взяти участь у поході самозабезпечуються наметом, спальником, похідним посудом та запасом харчів. Учасники походу залучатимуться до святкування на місцях за власним вибором.

Хоч участь у поході базується на самозабезпеченні, не вдається обминути деяких видатків. Тому звертаємось до представників Президента в районах, до організацій, малих підприємств, комерційних структур та громадян — фінансово підтримати похід.

Реквізити оргкомітету: р/р № 000700508 у відділенні Промбудбанку м. Миколаєва МФО 326212.

Адреса: Миколаїв, Адміральська, 41, тел. 35-83-08, 35-83-14.

329550, Південноукраїнськ, Дружби народів, 10/69, тел. 5-25-44.

Голова оргкомітету походу
Ю. ДІДЕНКО.

Схема походу додається.

ЯК МАЛЮВАТ... НАШИХ...

Міні-інтерв...

Молодий, яскравий, оригінальний український кінорежисер Ігор Черницький щойно повернувся з Москви, з II Міжнародного кінофестивалю «Дебют», що проводиться Фондом Р. Бикова. Оскільки Черницький вже не дебютант «Дебюту», бо два роки тому програмив на цьому фестивалі й отримав перший приз за режисуру фільму «Іван А», то нині його запросили як гостя — з новою картиною «В тій царині небес». У Москві вона вже...

На од...

Навздогін ...

Нещодавно адміністрація «Укрзалізниці» влаштувала зустріч-семінар з керівниками Національного керівництва залізниць та Міністерства транспорту Франції — держави, яка зажила у Європі слави законодавця мод в галузі залізничних сполучень. Керівні працівники української залізниці одержали інформацію з перших уст — від заступника міністра транспорту Франції Тетенбома і його оточення. Про те, що залізниці Франції було націоналізовано ще 1937 року, було...

Разом з французь...

ДБАТИМЕ ПРО БЕЗПЕКУ АЕС

Саме про це йшлося під час перебування в Києві керівників Інституту захисту і ядерної безпеки, що є провідною експертною організацією при Комісаріаті атомної енергії Франції.

Контроль за роботою АЕС у цій країні організовано так, щоб уникнути бодай найменшого шкідливого впливу на довкілля, здоров'я населення та обслуговуючого персоналу. Концепцію ядерної безпеки Франції побудовано на ймовірісному прогнозуванні най...

Оказії

СХРОН... НА ПОХОРОН

У продовольчому магазині села Піщане Камінь-Каширського району, де завідуюча Ольга Оліферчук, контролери знайшли майже 100 пляшок горілки. Звісно, оковита була добре схована. Завідуюча пояснила цей факт так: «А якщо хтось з рідних помре? От і буде на похорони горілка...»

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

ГОЛОС України

…ництво

…ВАРЯГ У ГРЕКИ?

…оргкомітету,
…також запро-
…допомогу. Але
…падку, якщо
…реальних рин-
… Водночас
…іг: в Україні
…цедентний со-
… спричинений
…льних еконо-
…наслідки яко-
…набагато руй-
…Чорнобильсь-
…І заявив: під-
…рмально роз-
…там, де зберi-
…ість. А під-
…ого, що заці-
…можуть нада-
…жка … запо-
…юч… кризи.
…еобхідні робо-
…злічі праців-
…абаром поч-
…и з держав-
…ким держава
…дати соціаль-
…ргументуючи
…омітету зас-
…отиру саме у
… розвіяв сум-
…елегатів, які
…одавчу базу
…ітливою для
…ємництва. І
… «комерційну
… тижня уряд
…атим… пакет
…мова… на
…ків. На чому
…птимізм, з'я-
…ся. На запи-
…респондента,
…хо… Раду,
…од… уряду

«погані» економічні закони, президент не відповів. Сказав лише, що об'єднання подаватиме уряду консультаційну допомогу, в тому числі й в розробці законопроектів, які вберуть у себе світовий досвід.

Понад 150 делегатів з 25 країн прийняли статут, програму об'єднання, обрали почесним президентом Леоніда Кравчука, якого В. Бабич назвав геніальним політиком і завдяки якому в Україні зберігається соціально-політична стабільність. Майже сформовано робочі органи об'єднання — координаційну раду та інститут співголів, до якого входитимуть голови національних підприємницьких структур. Проголошено також переважну орієнтацію на приватну власність, яка у країнах СНД перебуває у зародковому стані, прийнято ряд документів.

Під завісу з'їзду було розкрито ще одну «комерційну таємницю»: Кабінет міністрів України прийняв рішення про те, що урядовим авто для нашої держави стане BMW, що створено спільне українсько-німецьке підприємство по виробництву і обслуговуванню цих авто, співголовою якого і став з українського боку В. Бабич. Після завіси з'їзду був фуршет…

Костянтин ПАРИШКУРА.

ЯК МАЛЮВАТИ НА СТІНАХ НАШИХ ПЕЧЕР?

Міні-інтерв'ю

Молодий, яскравий, оригінальний український кінорежисер Ігор Черницький щойно повернувся з Москви, з II Міжнародного кінофестивалю «Дебют», що проводиться Фондом Р. Бикова. Оскільки Черницький вже не дебютант «Дебюту», бо два роки тому програмів на цьому фестивалі й отримав перший приз за режисуру фільму «Іван А», то нині його запросили як гостя — з новою картиною «В тій царині небес». У Москві вона вже йшла, а у нас про неї продовжує гомоніти преса та ті щасливчики, котрим вдалося побувати на прем'єрі у Будинку кіно. Коли прем'єра — відомо лише кінопрокатові.

— Що поробляєш тепер?

— Готуюсь до нового фільму. Але… ти ж знаєш, що Україна — чи не перша в історії держава, що заявила — державне фінансування кіно є надто великою розкішшю. Це, уяви, якби колись мисливцям на мамонтів сказала їхня печерна верховна рада: не малюйте, хлопці, на стінах печер, а просто собі бігайте за мамонтами. Якби це сталося — що б ми про них сьогодні знали?…

Христофор ГРУША.

Кадри з фільму «В тій царині небес».

Так і живемо

ГУБЛЯТЬ ЛЮДЕЙ НЕ ГРОШІ

Донедавна в киянина Олександра С. було незвичайне хобі — він підбирав усі гроші, які знаходив на вулиці. Кожну копійчину записував до спеціального блокнота, щоб знати, скільки за місяць чи рік має «виручки». Окрім цього, старанно протоколював місця знахідок. Серед них найчастіше зустрічаються зупинки і салони міського транспорту, приміщення магазинів — особливо там, де продають соки, каву.

В «колекції» Олександра — від копійки до купюри вартістю 25 карбованців. На іншу суму, валюту чи ВКВ йому не таланило. Але, як він зізнався, на хліб і молоко щодня вистачало.

Нині Олександр припинив це збирання. «З лібералізацією цін,— говорить він,— піднімати з тротуару копійку чи навіть 25 купонів немає сенсу. Правда, люди і зараз часто гублять гроші. Але не це їх нині губить…».

Ольга ГУТВАРЄВА.

Київ.

Зверніть увагу

…Я ГЕНЕРАЛЬНОГО …ПРОКУРОРА

…ії незалеж-
…України що-
…ста Генера-
…ові України
…ам вимагає-
…вати 22-й
… про індек-
… доходів на-
…065 від 26

березня ц. р. та Роз'яснення Міністерства праці України до застосування індексу споживчих цін за квітень 1992 року, — як такі, що суперечать Законові України «Про індексацію доходів населення».

На одну тему

Навздогін по шпалах

Нещодавно адміністрація «Укрзалізниці» влаштувала зустріч-семінар з керівниками Національного керівництва залізниць та Міністерства транспорту Франції — держави, яка зажила у Європі слави законодавця мод в галузі залізничних сполучень. Керівні працівники української залізниці одержали інформацію з перших уст — від заступника міністра транспорту Франції Тетенбома і його оточення. Про те, що залізниці Франції було націоналізовано ще 1937 року, було відомо, а ось те, що країна зовсім недавно пережила черговий комп'ютерний бум, сприйняли як однокровення. Хай там вже поїзд «ТЖВ», який мчить зі швидкістю 300 кілометрів на годину, але щоб будь-який клієнт мав змогу протягом секунди з'ясувати за персональним комп'ютером, яким чином, яким експресом, о котрій годині, з квитком якої вартості можна дістатися у будь-яку точку Європи без проблем — це важко уявлялось навіть найбувалішим нашим спецам. А між іншим, усе це пропонують впровадити в Україні французи. Фірма «Софрерай», з якою одразу ж було підписано угоду, поставить нам обладнання для ремонту колій, гості з Міністерства транспорту Франції запросили до себе постажуватися. Справді, якщо ми серйозно сподіваємось наздогнати французький поїзд, треба з чогось починати…

Олексій ТРУСОВ.

Разом з французьким комісаріатом

ДБАТИМЕ ПРО БЕЗПЕКУ АЕС ДЕРЖАТОМНАГЛЯД УКРАЇНИ

Саме про це йшлося під час перебування в Києві керівників Інституту захисту і ядерної безпеки, що є провідною експертною організацією при Комісаріаті атомної енергії Франції.

Контроль за роботою АЕС у цій країні організовано так, щоб уникнути бодай найменшого шкідливого впливу на довкілля, здоров'я населення та обслуговуючого персоналу. Концепцію ядерної безпеки Франції побудовано на ймовірнісному прогнозуванні найрізноманітніших проектних і позапроектних аварій та вживанні ефективних заходів для їх нейтралізації.

Між Інститутом захисту і ядерної безпеки та Держатомнаглядом укладено угоду на співробітництво та підписано програму робіт на 1992 рік. Вона передбачає спільну діяльність в оцінці безпеки АЕС України, об'єкту «Укриття», експертизу проектів введення з експлуатації Чорнобильської АЕС, сприяння в підготовці фахівців у галузі ядерної безпеки. Наприкінці вересня у Києві відбудеться міжнародна конференція з нейтронно-фізичних аспектів аварій на АЕС, яка має підготувати рекомендації щодо підвищення надійності нашої ядерної енергетики.

Жозеф ШАПОВАЛ,
працівник Науково-технічного центру з ядерної та радіаційної безпеки Держатомнагляду України.

Коротко

ГОТУЙТЕСЯ, ШИНКАРІ!

Скоро на околиці Кіровограда почне працювати новий потужний винзавод. Таке ж, тільки значно менше підприємство, введуть незабаром і в приміському плодорозсаднику «Бережинський». Тут, крім плодоягідного вина, за старовинними українськими рецептами збираються випускати три сорти горілки. А Кіровоградський завод продтоварів завершує монтаж лінії для випуску «Старки», «Пшеничної» та «Спотикача».

Микола ВОЛОК.

Кіровоград.

…іс

«ГЕЙ, ХТО В ЛУЗІ, ОЗОВИСЯ!»

В рамках Всеукраїнського походу «Козацькими шляхами» на Миколаївщині з 28 липня по 6 серпня пройде похід «Буг — козацька річка». Влаштовує його Миколаївський крайовий Рух спільно з іншими громадськими організаціями.

Бажаючі взяти участь у поході самозабезпечуються наметом, спальником, похідним посудом та запасом харчів. Учасники походу залучатимуться до святкування на місцях за власним вибором.

Хоч участь у поході базується на самозабезпеченні, не вдається обминути деяких видатків. Тому звертаємось до представників Президента в районах, до організацій, малих підприємств, комерційних структур та громадян — фінансово підтримати похід.

Реквізити оргкомітету: р/р № 000700508 у відділенні Промбудбанку м. Миколаєва МФО …326212.

Адреса: **Миколаїв, Адміральська, 41,** тел. …35-83-08, 35-83-14.

329550, Південноукраїнськ, Дружби народів, …10/69, тел. 5-25-44.

Голова оргкомітету походу Ю. ДІДЕНКО.

Схема походу додається.

Оказії

СХРОН… НА ПОХОРОН

У продовольчому магазині села Піщане Камінь-Каширського району, де завідуюча Ольга Оліферчук, контролери знайшли майже 100 пляшок горілки. Звісно, оковита була добре схована. Завідуюча пояснила цей факт так: «А якщо хтось з рідних помре? От і буде на похорони горілка…»

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Кримінальна хроніка

МІСЦЕВИЙ ЖИТЕЛЬ

Про суд не будемо говорити. Найжахливіше інше… В селі Панасівка Полтавської області були зґвалтовані дві сестри: одна 1989 року народження, друга — 1990-го. В тяжкому стані дівчаток доставили до реанімації. Як встановило слідство, злочин скоїв неповнолітній Валентин В. Як записано в офіційних документах, «місцевий житель».

Олександр ІВАНЧУК.

Полтавська область.

Знай наших!

ВИ ЗА МЕДОМ ЧИ ЗА ЦУКРОМ!

Директор Калинівського оліє-фракціонувального заводу М. Колесник за короткий час став чи не найпопулярнішим на Вінниччині. На його підприємстві зростає продуктивність праці, іде реконструкція цехів, але найбільша гордість директора — підсобне господарство. Робітники та пенсіонери заводу не стоять у черзі за м'ясом, цукром, овочами, медом. Для прикладу, кожен член колективу раз на місяць може придбати 4 кілограми м'яса по 25 карбованців за кілограм.

Леонід ГОВІРСЬКИЙ.

Вінницька область.

Жнива-92

Чи буде «великий хліб»?

ЕКОНОМІЧНИЙ ОГЛЯД З ПОТОЧНИМ ПРОГНОЗОМ

Прогноз продуктивності полів — справа невдячна і навіть небезпечна. Адже від сьогоднішнього стану посівів до засипання зерна в комори та елеватори хліборобів чекатимуть безліч «сюрпризів», завбачити які неможливо. Втім, російські вчені вже підрахували, що врожай зернових культур у Федерації на два центнери перевершить минулорічний і досягне 18 центнерів з гектара. Американці з допомогою космічних систем визначили, що імпорт зерна в країни колишнього СРСР в 1992 році зменшиться на 11 мільйонів тонн.

У пресі останнім часом часто пишуть про «великий хліб» України. Під цим, певне, розуміють валові збори зерна понад 50 мільйонів тонн. Чи можливий такий врожай?

За всю історію українського землеробства рубіж 50 мільйонів тонн зерна було досягнуто лише двічі — в 1989 і 1990 роках, а в 1978 році близько підійшли до цього показника. Це були роки, коли склалися найсприятливіші погодні умови майже для всіх зернових. Урожайність їх досягла 33—35 центнерів з гектара, а озимої пшениці — перевершила 40-центнерний рубіж. Врешті, за останні 25 років виробництво зерна коливалося від 26 (1968 рік) до 48 мільйонів тонн (1987 рік). Отже, клімат України забезпечує середньорічний урожай зернових культур в межах 29—30 центнерів з гектара (43—44 мільйони тонн) з коливанням по роках від 18 до 35 центнерів з гектара. Вірогідність комплексу природних умов, що забезпечать 50 мільйонів тонн зерна, надто мала. Тож можна констатувати, що сільське господарство України сьогодні не готове стабільно виробляти «великий хліб». Тим паче що тепер спостерігається тенденція зменшення посівів і валових зборів зерна за сталої врожайності. Урожайність, незважаючи на значні коливання по роках, має тенденцію до зростання за рахунок технічних новацій, стабільного забезпечення технікою, пальним, запчастинами. Щорічний середньостатистичний рівень зростання становить 0,35 центнера з гектара. Для досягнення такими темпами 35-центнерного врожаю з гектара (що забезпечить виробництво 50 мільйонів тонн зерна), потрібно щонайменше 14 років.

Щоправда, аграрна наука має в своєму арсеналі достатню кількість розробок і рекомендацій, що дозволяють у три-чотири рази підвищити темпи зростання врожаїв майже всіх зернових культур. Впровадження їх у виробництво стримується недостатнім забезпеченням землеробства: машинами, знаряддями праці, добривами, хімічними та біологічними засобами захисту рослин. А тепер ще й пальним, мастилами та іншими конче потрібними матеріалами. До того ж останнім часом почалася кампанія проти застосування в землеробстві хімічних препаратів. Це не зовсім виправдано! Бо без широкого захисту рослин, штучних стимуляторів росту Україна не досягне світового рівня продуктивності сільського господарства.

У цьому році природа влаштувала хліборобам черговий іспит. Посушлива погода минулої осені, тривалий посушливий період у травні, низька температура в кінці весни і надзвичайно пізні заморозки створили жорсткі умови в один із найвідповідальніших періодів вегетації зернових культур. Правда, своєчасно і якісно посіяні хліба менше постраждали від цього, в цілому зберегли потенціал продуктивності.

У цілому ж стан зернових посівів в Україні задовільний. Вагоміший, ніж торік, колос. Дощі кінця травня та першої декади червня значно підвищили запаси вологи в грунті, довівши їх на великих площах до оптимальних рівнів. Відповідно до довгострокового прогнозу погоди, що розробили фахівці Українського гідрометеорологічного інституту, очікується прохолодне і дощове літо. Такі умови весни та літа спостерігалися в 1974 році. Тоді було вирощено високий урожай зернових.

Розрахунки, виконані фахівцями УкрНДПТІ «Агроресурси», дають можливість передбачити, що врожай зернових і зернобобових культур (без кукурудзи) в цьому році буде на рівні 1987 року і становитиме 30—32 центнери з гектара.

Найвищий урожай очікується озимої пшениці — 34—36 центнерів з гектара. По областях він може коливатися від 28—30 центнерів з гектара в Одеській, Херсонській та Луганській, до 40—44 центнерів з гектара — в більшості областей Лісостепу. Ярого ячменю — відповідно 28—29 центнерів з гектара, гороху — 19—22 центнери з гектара.

Урожайність зернових і зернобобовнх культур (без кукурудзи) за попередні роки та прогноз на 1992 рік по Україні, ц/га

Культури	Роки			
	Рік-аналог 1974	Максимальний	1991	1992
Зернові і зернобобові	17.4	34,7	25,7	30—32
Озима пшениця	31,7	40,9	30,2	34—36
Ярий ячмінь	26,9	33,2	23,5	28—29
Горох	22,3	24,2	14,2	19—22

Ще рано прогнозувати врожай зерна кукурудзи. Але очікувані погодні умови дають підставу завбачити, що продуктивність посівів цієї культури буде не нижчою від середніх показників за останні роки.

Таким чином, слід чекати, що із зменшенням площ посіву зернових культур майже на 1 мільйон гектарів валовий збір зерна в 1992 році становитиме 42—44 мільйони тонн. Тобто на рівні середньостатистичних показників за останнє десятиліття. Прогноз має імовірний характер. Вірогідність його — 75—80 відсотків.

Алім ШЕВЧЕНКО,
директор УкрНДПТІ «Агроресурси», академік Академії інженерних наук України.

Коментар

СТРИБОК БЕЗ ПАРАШУТА

Як характеризує готовність села до жнив більшість експертів в Україні? Кажуть, щось схоже на стрибок без парашута. Одна з головних причн — гальмування аграрної реформи на місцях.

В результаті: з одного боку — фермерство, яке тільки спинається на ноги, з іншого — спроби оживити колгоспно-радгоспну систему. Більшість колективних господарств сьогодні ще не змінила своєї суті, не стала асоціаціями чи акціонерними товариствами. А саме на колгоспи і радгоспи, здається, робить ставку Кабінет Вітольда Фокіна.

Щоправда, на видноті лише верхівка айсберга — нерівноправність цін на промислову і аграрну продукцію. На цьому наголошують і голова Української селянсько-демократичної партії Сергій Плачинда, і голова Селянської спілки України Іван Мозговий. Останній на пленумі спілки (який відбувся нещодавно) застерігав, що фінансовий зашморг на шиї колгоспів породив страйкові комітети. Та ось парламент два дні поспіль роздумував над грішми для села. На мій погляд, чергові грошові ін'єкції принесуть тимчасову полегкість але аж ніяк докорінно не змінять ситуацію на краще.

Письменник Микола Хвильовий у своїх щоденниках писав про те, що більшовики на селянських кістках звели заводи і фабрики. Потім весь час черпали гроші. Торік уряд ще раз підірвав довіру селян до держави. У нашій пошті чимало листів з проханням допомогти розшукати свої «врожайні» автомобілі. Цебто ті, які держава обіцяла дати взамін зданих зерна, м'яса, картоплі. Біда навіть не в сотнях «Таврій» чи «Нив», які, мабуть, ще довго снитимуться селянам. в іншому — підривається віра в державницьку ідею незалежної України. Бо незалежна держава — це незалежна людина. Ламається той стрижень, навколо якого мав би гуртуватися народ.

А поки що село стрибає в ринок без державного парашута. Добре, якщо вдасться знайти хоча б якийсь... Чи вдасться, покажуть прийдешні жнива.

Віктор КОСАРЧУК.

Поради практика

ЯК ЗВАРЮВАЛЬНИЙ АПАРАТ КОМБАЙН РУХАЄ

— Доводиться влаштовувати на полі щось на зразок полігона, — каже заступник начальника Херсонського облсільгосппуправління Володимир Авраменко у розмові з нашим власним кореспондентом Іваном Калиниченком.

— Скажімо, через відсутність акумуляторних батарей, масел, які ми так і не одержали з Росії, змушені покладатися лише на себе. На проведених у чотирьох регіонах Херсонщини практичних семінарах було показано способи переобладнання збиральних машин. Зокрема, продемонстровано пускові пристосування, що дозволяють обійтися без акумуляторів. В одному випадку для запуску двигуна комбайна використовують зварювальний апарат. Що буде з маслами, ніхто не знає. Якщо не вдасться десь знайти, то доведеться брати їх з кормозбиральної техніки.

А взагалі ставку робимо на комбайни «Дон-1500», їх тепер в області налічується більше тисячі. Вони стануть нам у добрій нагоді, особливо на полеглих, покручених негодою хлібах, на значних площах ячменю, який достигає раніше за інші зернові культури.

Херсонська область.

Кажуть, буде хліб, буде й пісня. Пісня вже є... Отже, маємо бути з хлібом.

Фото В. ОЧЕРЕТНОГО.

Селянський щоденник

ХТО СЯДЕ ЗА КЕРМО?

Це питання на Сумщині стоїть найбільш гостро. Врожайність зернових в області, за прогнозами спеціалістів, очікується на рівні торішньої, а от з кадрами механізаторів дедалі сутужніше. Сьогодні кожний п'ятий комбайн без господаря.

І як би не ганили прибічники суто ринкових відносин практику шефських зв'язків між містом і селом, без допомоги поки що не обійтися. Видно, політика місцевої державної адміністрації знаходить підтримку в керівників та трудових колективах заводів і фабрик, інших підприємств і організацій. Ряд проблем уже знято, але досі, наприклад, не укладено договору між об'єднанням «Агротехсервіс» та Красноярським комбайновим заводом на запчастини до комбайна «Єнісей» (їх в області близько 150 штук). Коли їх чекати, якщо завтра вже треба в поле?

Віталій МАКСЮТЕНКО,
власний кореспондент «Голосу України».
Сумська область.

ЦІНОВИЙ ЗАШМОРГ

Напередодні жнив я взяв кілька бліцінтерв'ю у кількох керівників господарств Дніпропетровщини. Ось яка вимальовується картина.

Директор птахофабрики «Петропавлівська» Петропавлівського району Віктор Бутко: «Ми крутилися і зуміли за один мільйон купити два «Дони» та припасти триста тонн бензину за божими цінами. Звідси наш оптимізм. Однак інше пригнічує. Платимо мало, а поряд — грошовий Західний Донбас. За два останні місяці чимало наших фахівців подалися на шахти».

Голова колгоспу «Серп і молот» Олександр Шевченко: «У мене менше радості, хоча хліб дозріває пристойний — 40—42 центнери на гектарі. Запчастин немає. А «Агросервіс» абияк відремонтував міст «Камаза» і взяв за це 30 тисяч карбованців. Запас бензину — на один день. Знайшов — продають по 17 карбованців за літр».

Вочевидь, що хлібороби докладають зусиль, щоб добре віджнивувати. Незважаючи навіть на ціновий зашморг.

Микола НЕЧИПОРЕНКО,
власний кореспондент «Голосу України».
Дніпропетровська область.

ДИВА В ХИЖИНЦЯХ

Чимало оригінального і несподіваного побачать у Вінницькому районі ті, хто прийдуть перевіряти готовність техніки до жнив. Особливі технічні дива очікуються в селах Хижинці, Некрасове та Лука-Мелешківська, де й досі не отримали жодного акумулятора, а комбайни стоять без підшипників. Однак господарники дали волю уяві, а заодно і вирішили ряд болючих проблем. Скажімо, у багатьох колгоспах за прикладом таврійців ставлять на польові каравели.. звичайні пускачі. Дешево і зручно! Ось тільки з безпекою збирання врожаю треба все владнати.

— А так, — каже голова колгоспу «Шляхом Леніна» Микола Верба, — загалом майже готові. Сімсот гектарів хлібів плануємо швиденько упорати, за два тижні завершити жнива.

Валерій ЛАЗАРЕНКО,
власний кореспондент «Голосу України».
Вінницька область.

А НА ЗАПРАВКАХ—СУХО

На Запоріжжі техніка в основному до збирання врожаю готова. Але чим її будуть заправляти? Запитання до начальника територіального управління «Запоріжнафтопродукт» Володимира Головка:

— Дизельного пального запасли 21 тисячу тонн. Його повинно вистачити. А от з бензином справи кепські. Маємо лише сім тисяч тонн, а денна потреба колгоспів і радгоспів — 500—1200 тонн. Тобто автотранспорт гарантовано працюватиме днів десять. Звичайно, протягом цього часу косовиця не завершиться. Дуже нас підводять заводи-постачальники. Раніше в них була причина — ми невчасно розрахувалися. Тепер гроші переведено і в Лисичанськ, і в Кременчук, і в Дрогобич, а бензин надходить, можна сказати, по краплині. Ми не сидимо на місці, як кажуть, крутимося, шукаємо зв'язків з нафтопереробними заводами Росії. Але проблему слід вирішувати на урядовому рівні.

Олександр МИХАЙЛЮТА,
власний кореспондент «Голосу України».
Запоріжжя.

ЕГОЇСТИ ВІД ЕКОЛОГІЇ

25 червня відбулася прес-конференція членів української делегації, що брала участь у роботі Конференції ООН з навколишнього середовища й розвитку. Цей всесвітній форум був проведений в Ріо-де-Жанейро на початку місяця.

Міністр охорони навколишнього природного середовища України Ю. Щербак пошкодував, що до Бразилії довелося добиратися за спонсорські гроші і що серед кількох тисяч журналістів, акредитованих на конференції, не було жодного з України. А та оперативна інформація, яку передавала делегація, чомусь не доходила до Києва. Тексти виступів на конференції Голови Верховної Ради І. Плюща та Ю. Щербака наші журналісти побачили тільки на прес-конференції.

У виступі І. Плюща, зокрема, пропозиція частину коштів, вивільнених завдяки припиненню гонки озброєнь, спрямовувати на вирішення найболючіших економічних і екологічних проблем країн з перехідною економікою, у тому числі й України. Тим більше, що Україна разом з Росією, Білорусією та Казахстаном була ініціатором припинення гонки озброєнь і закінчення холодної війни.

Приблизно таку саму думку у своєму блискучому, за словами очевидців, виступі висловив Ф. Кастро. Він також вважає, що екологічні проблеми, як і жебрацтво багатьох країн, — наслідок егоїстичної політики розвинених держав.

Потім серед рішень конференції з'явилося й таке: 0,7 відсотка валового національного продукту кожної розвиненої країни відраховувати на допомогу бідним країнам, зокрема посткомуністичним. Взагалі проголошення ідеї глобального екологічного партнерства Ю. Щербак назвав чи не найголовнішим підсумком форуму.

Найголовніший документ, який ухвалила конференція, це Декларація з розвитку і навколишнього середовища, своєрідна екологічна конституція.

В Ріо-де-Жанейро визначено п'ять суб'єктів світового співтовариства, які найбільше перешкоджають розв'язанню глобальних екологічних проблем. Це Сполучені Штати Америки через їхню деструктивну позицію (на конференції вони, зокрема, відмовилися підписати конвенцію з біологічної розмаїтості); Саудівська Аравія, яка нестримно збільшує видобуток і продаж нафти; Японія, що підтримує США; Малайзія, де безжально нищать легені Землі — тропічні ліси; і, нарешті, МАГАТЕ, відома своєю прихильністю до розвитку атомної енергетики.

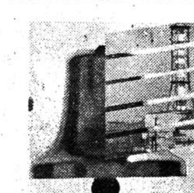
Голова Комісії Верховної Ради з питань Чорнобильської катастрофи В. Яворівський розповів про слухання з участю керівників усіх головних екологічних об'єднань світу, які відбулися в рамках конференції, про контакти з представниками української діаспори в бразильському штаті Парана.

Ю. Костенко, який очолює Комісію Верховної Ради з питань екології та раціонального природокористування, сказав, що віднині екологічна безпека як складова національної безпеки має стати головною турботою. Розповідаючи про зустрічі в Ріо, він відмітив, що для всіх них була характерна різка критика минулого посткомуністичних країн, оскільки питання екології — це складова демократії...

**Олексій БРЕУС,
спеціальний кореспондент «Голосу України».**

АНТЕНА В ЗОНІ:

Чорнобиль

ЧУТКИ, ВИГАДКИ, ЛЕГЕНДА?..

У пресі з'явилося кілька публікацій про об'єкт «Чорнобиль-2», що розташований на території чорнобильської зони, які інтригують, а скоріше навіть страхають. В інтерв'ю з професором В. Седлецьким, яке вийшло в газеті «Правда Украины» 18 лютого 1992 року під заголовком «Чудовище «рыжего» леса», зроблено припущення щодо чорнобильського варіанта проекту «Зомбі» і щодо того, що гамма-квантове випромінювання з фазованої антени об'єкта стало причиною аварії 1986 року на ЧАЕС. А газета «Эхо Чернобыля» (№ 5—6) за лютий цього року в кореспонденції Д. Кулиняка «Загадочный объект, или Кому выгодна тайна «Чернобыля-Два» висунула сенсаційну версію про те, що на цьому об'єкті доводять до кондиції плутоній-239.

Журналісти, які працюють в тридцятикілометровій зоні, зустрілись із полковником у запасі Д. СОХОЛОВИМ, колишнім головним інженером об'єкта «Чорнобиль-2» (нині він начальник інформаційно - обчислювального центру НВО «Прип'ять»).

Для більшої достовірності вирішили побувати на самому об'єкті.

Зустрів нас паркан з вежею для вартових. Над усім панує ажурна антена заввишки в 32-поверховий будинок.

— Дмитре Васильовичу, що являє собою об'єкт «Чорнобиль-2» і для чого він був призначений?

— Це позиція радіоцентру дальнього зв'язку, яка приймала й опрацьовувала радіолокаційні сигнали, що надходять від різних об'єктів у секторі огляду станції.

— В. Седлецький на сторінках «Правды Украины» стверджує, що з 1985 року антена об'єкта «...стала использоваться еще и с целью распространения гамма-квантовой энергии фазированным СВЧ-излучением». А далі він говорить: «По моему глубокому убеждению, катастрофа в апреле 1986 года и произошла вследствие контролированного увеличения излучения гамма-квантов с целью их контролированного распространения по всему заданному пространству нашей планеты как эксперимента, проводимого на данной антенне». Може, в цьому щось є? Тоді чому не вибухнули ще три блоки Чорнобильської АЕС, адже гамма-кванти впливали й на них?

— Те, що стверджує В. Седлецький, м'яко кажучи, неправильно. По-перше, приймальна антена не може бути джерелом випромінювання. По-друге, ніяких експериментів на антені ні в 1986 році, ні раніше не проводили. Так, ми отримували високочастотну енергію, але не випромінювали. І взагалі впливати гамма-квантами, що випромінюються з будь-якої антени, на атомний реактор неможливо.

— Д. Кулиняк пише, що «Чорнобиль-2» — це секретне місто з розгалуженими підземними комунікаціями. Чи так це?

— То був закритий військовий об'єкт, на якому розташовувалися військова частина і житлове містечко для сімей військовослужбовців. Ніяких підземних споруд, крім сховища ПММ, на об'єкті немає.

— Цей же автор стверджує, що Чорнобильську АЕС побудовано спеціально для забезпечення електроенергією об'єкта «Чорнобиль-2», що «пока «Чернобыль-Два» будет действовать, будет работать «Чернобыльская атомная». Коли перестав діяти об'єкт? Нині ми бачимо, що все устаткування в неробочому стані і на об'єкті немає військовослужбовців.

— Щонайбільше об'єкт споживав одну соту частину електроенергії, що виробляє один блок Чорнобильської АЕС. У неробочому режимі він перебуває з 26 квітня 1986 року. Керувалися при цьому тим, що апаратура, яка охолоджується навколишнім повітрям, могла бути забруднена радіонуклідами. З тих пір станція жодного разу не виходила на чергування. А Чорнобильська АЕС працює.

— А який сьогодні технічний стан об'єкта «Чорнобиль-2»? Чи можна все це відтворити?

— Будівництво нового об'єкта обійдеться дешевше, ніж відтворення цього.

— І ще одне припущення робить Д. Кулиняк: «По слухам, именно «плутоний-239» и доводят до кондиции в «Чернобыле-Два».

— На об'єкті «Чорнобиль-2» ніякого виробництва не було й немає. Та й приховати його неможливо.

— Чи не здається вам, Дмитре Васильовичу, що газетна «деза» стала можлива через те, що об'єкт «Чорнобиль-2» залишався закритим для журналістів і гостей зони навіть після виходу звідти військових?

— Обмеження доступу на об'єкт, як на мене, і сьогодні цілком правомірне. Адже там залишилося чимало цінного радіотехнічного устаткування. Відкрити вільний доступ — це означає створити умови для його пограбування.

**Інтерв'ю взяли
Олександр КОЛОТ і
Юрій ДРОНЖКЕВИЧ.**

P. S. Важко повірити у причетність антени «Чорнобиля-2» до катастрофи 1986 року. Втім, на кожному секретному об'єкті для дуже допитливих розроблено так звану «легенду прикриття». Чи не її розповів колишній головний інженер?

СТАРАТЕЛІ ПРОСЯТЬСЯ ДО РАЮ

Соціальний зріз

Інакше, як раєм, не назвати холодноярське село Грушківку. Його й облюбувало керівництво виробничого об'єднання «Забайкалзолото», уклавши з місцевим колгоспом договір на співпрацю.

«Золотарі» — так відразу охрестили грушківці прибулих з далекої Чити — зобов'язалися за виділену під забудову ста котеджів землю з присадибними ділянками 0,25 гектара) газифікувати село, прокласти водогін, звести будинок культури, заасфальтувати вулиці і безплатно передати господарству певну частку збудованого житла. Колгосп, зі свого боку, пообіцяв забезпечити підрядників помешканням, харчуванням, електроенергією, водою, паливом, допомагати пальним і в придбанні будівельних матеріалів. Крім того, підготувати проект забудови. Підписали договір голова колгоспу Микола Кропив'янський і генеральний директор об'єднання «Забайкалзолото» Анатолій Кусков.

У нових котеджах, обумовлювалося партнерами, поселяться переважно золотарі-українці з Чити. Вони пенсіонери і хочуть повернутися на батьківщину. Цим керівники колгоспу сподівалися олюднити село, адже за останні роки воно порожніло на очах — з трьох тисяч населення Грушківки залишилася половина.

Як поставилися грушківці до грядущого «великого переселення народів»? Спочатку ніяк. Бо знали про нього лише з чуток. Ніхто, приймаючи важливі рішення, що зачіпають інтереси жителів села, не тільки не поцікавився думкою громади, а навіть не повідомив про це на сході чи на іншому зібранні.

Тепер, коли після укладення договору минуло понад два роки і крім двоповерхових суперособняків, які зайняли кращі підлісні землі, майже нічого не зроблено, вже важче відшукати «хрещеного батька» проекту.

Начальник обласного управління по земельних ресурсах Удовенко відразу заперечив свою причетність до «справи із золотарями». Його районний колега Гвоздик був контактнішим і нагадав, що два роки тому в районі був один господар — райком партії. Тож виділення у 1989 році землі відбулося під його «мудрим керівництвом». Однак годі було розшукати колишнього партійного керівника району. Він, сказали в Кам'янці, як і кілька його колег, співпрацюють нині із «Забайкалзолотом», але за межами району.

Ось звідки, з'ясувалося, ростуть «ноги» грушківського проекту. І не тільки його. У сусідньому селі Жаботині, столиці козацького полку, магаданське об'єднання «Північхідзолото» будує свої «об'єкти», а землю також виділено за домовленістю з місцевим колгоспом імені Кірова. Таких прикладів можна навести чимало.

— Не розумію, — щиро дивувався начальник грушківської будільниці золотарів Л. Надворний, — чому раптом з'явився нездоровий інтерес до цих договорів, хто закидає нам, що ми, мовляв, опинилися тепер за кордоном? Нехай буде й так. Але ж є в Україні спільні із зарубіжними партнерами підприємства. Росії хіба не можна?

Звичайно, можна. Однак такі, що створені на законних підставах, з урахуванням взаємовигоди, чіткого виконання взятих зобов'язань.

Замість асфальтування доріг, скаржилися селяни, забайкальці важкою технікою розбили й ті, що були. І не лише в Грушківці. Їх самоскиди гасають по Холодному Яру, навкруг Мотронинного монастиря, тисячолітнього дуба, порушуючи спокій унікальних священних місць Чигиринського державного історико-культурного заповідника.

У селі і в лісі розрили золотарі кілька глинищ. Почали гатити ставок, та так і не закінчили. Про спорудження будинку культури та газифікацію не може нині й ітися.

Почалися неприємності з дрібниць. Зі сварок у крамниці. Продавців переконали незрівнянно тугіші за селянські гаманці золотарів, тож їм діставалися майже всі дефіцитні речі. Чвари біля прилавків закінчилися нічною жорстокою війною між молоддю — тутешньою і приїжджою.

Ось тоді й зібралася в Грушківці бурхлива сходка. Вперше за два роки люди хотіли з'ясувати, що робиться в їхньому селі? Чи воно оптом «продане», чи вони ще тут господарі? Дехто «підлатався» біля котеджів — онде скільки нових дач у селі розвелося. Побудувалося начальство не тільки в Грушківці, а й у навколишніх селах і райцентрі. А цеглу й цемент, ясна річ, везли не з Чити чи Магадана — всі будматеріали в основному з місцевих фондів. Для чого обдурювати самих себе?

І ще говорили на сходці про те, що багаті золотарі могли б придбати житло будь-де. А от чорнобильців, чимало яких і досі не мають даху над головою, могла б прийняти Грушківка. Тут, на цілющих, чистих холодноярських водах і повітрі, дивись, і поздоровшали б бідолашні люди, посвіжішали б діти.

Сходка прийняла коротку й просту ухвалу: хай забайкальці доводять до пуття те, що розпочали, а потім громада вирішуватиме, як жити далі. Адже будуватися у селі дав дозвіл колгосп, який є не власником землі, а лише землекористувачем. Тому й не відведена вона досі по закону. Забудовники — громадяни сусідньої держави, проживають поза межами України. Дехто з них лише раз і був у тутешніх краях, та й невідомо, врешті-решт, для кого призначалися ці фешенебельні особняки.

Навіть коли б ця історія була винятком, переконана, і тоді про неї слід писати. Та на жаль, в області чимало адрес, де новоявлені «золотарі» претендують на те, що ніколи їм не належало — на землю, схожу на рай.

**Лідія ТИТАРЕНКО,
власний кореспондент
«Голосу України».**
Черкаська область.

М'яч над сіткою.

Фото Миколи БОЧКА.

З ПОТОКУ ПОВІДОМЛЕНЬ

Баскетбол. В Іспанії тривають відбіркові змагання за право виступати на Олімпіаді в Барселоні. Свій завершальний матч у підгрупі Об'єднана команда програла збірній Литви — 79:116. У переможців найрезультативнішим був Сабоніс — 33 очка, у переможених — Волков (29). Обидва колективи ввійшли до вісімки найсильніших, яка й розіграє чотири путівки. Учора литовці мали грати проти баскетболістів Хорватії, ОК — проти Чехо-Словаччини. Окрім цих збірних, боротьбу ведуть команди Словенії, Італії Греції, Ізраїлю.

ПЕРШИЙ ВИЇЗД

Нульовою нічиєю в американському місті Піскатавей завершився матч національних збірних США і України. Для українських футболістів це був перший міжнародний матч на виїзді після того, як Федерація нашої країни стала незалежною.

На стадіоні були присутні понад 12 тисяч глядачів. Команда США, яка готується до фінальної частини чемпіонату світу-94, що пройде у неї на батьківщині, нещодавно виграла турнір за участю збірних Ірландії, Португалії та Італії. І в матчі проти українців вона володіла ініціативою. У гостей добре зіграв воротар Помазун. А забити голи нагоди мав Щербаков.

Збірна України виступала в такому складі: Помазун, Третяк, Бондаренко, Никифоров, Покидько, Ю. Мороз (Ватаманюк, 81), Цимбалар, Ковалець (Ребров, 76), Гудименко (Драгунов, 46), Гецко, Щербаков.

Шашки

Фестиваль «Васильків-92»

Ось уже четвертий рік поспіль проводиться міжнародний фестиваль з російських шашок у Василькові. Київська обласна рада товариства «Колос» разом із васильківськими спортивними організаціями робить все можливе, щоб фестиваль проходив на найвищому спортивному і організаційному рівні. Великий внесок у проведення турніру зробила й координаційна рада профспілок працівників спорту і спортсменів Харкова, яку очолює Юрій Катрач.

Цього разу до Василькова приїхали шашкісти з Росії та багатьох областей України. Змагання проводилися за швейцарською системою в сім турів для команд і особисто.

Найкращою виявилася команда колективу фізкультури «Старт» заводу імені Петровського (Київ), другим був «Колос» (Васильків), третіми — шашкісти з міста Куп'янська (Харківська область). Усі призери в нагороду дістали цінні подарунки, а кияни відзначені ще й Кубком.

В особистому заліку переможцем став майстер спорту з Куп'янська Сергій Бойко, друге місце посів кандидат у майстри, киянин Юрій Тимофієв, третє — майстер спорту з Василькова Борис Антоненко. Ці спортсмени отримали грошові премії.

Марко МАКРОВИЧ,
майстер спорту, провідний інструктор Київської облради товариства «Колос».

Футбол, чемпіонат Європи

КАЗКИ НІЛЬСЕНА

Данія — Німеччина. 2:0 (1:0). Фінальний матч чемпіонату Європи. Гетеборг. Стадіон «Улеві». 26 червня. 37800 глядачів. Суддя Бруно Галлер (Швейцарія).

Данія: Шмайхель, Пехнік (Крістіансен, 65), Нільсен, Ольсен, Сівебак, Крістофте, Йєнсен, Вілфорт, Ларсен, Поульсен, Лаудруп.

Німеччина: Ільгнер, Хельмер, Ройтер, Колер, Бухвальд, Бреме, Хесслер, Заммер (Доль, 46), Еффенберг (Том, 80), Рідле, Клінсманн.

Голи: Йєнсен (19), Вілфорт (79).

Попереджені Пехнік, Еффенберг, Хесслер, Ройтер, Доль, Клінсманн.

Навіть добрий і мудрий казкар, відомий усьому світу датчанин Ганс Крістіан Андерсен не придумав би такого сюжету чемпіонату Європи, як оце його нащадок 47-річний тренер Ріхард Меллер Нільсен. Виступи його команди розцінюються, як захоплюючі казки.

Датчан називають везунчиками, бо до Швеції, мовляв, вони приїхали, як кажуть, на чужому горі, завдяки політичним іграм. Але уявіть, щоб сталося так, як планувалося, і до Скандинавії приїхала б збірна Югославії. То чи стали б ми тоді свідками такої блискучої сенсації? Боюся, що ні. Згоден, могли б у фіналі зустрітися футболісти Німеччини і Нідерландів, або когось із них замінили б французи чи англійці. Але, пробачте, одна і та ж страва набридає.

Давайте розглянемо і суто спортивний бік справи. Тут важко визначити: хто ж більший везунчик. Не переконаний, що Фортуна патронувала саме датчанам. Згадаймо хоча б поєдинок Німеччина — СНД, коли удар «хлопчика-мізинчика» Томаса Хесслера на останній хвилині врятував німців від катастрофи. Поталанило їм, погодьтеся, і в матчі з шотландцями, які несамовито атакували, створили чимало моментів біля воріт Бодо Ільгнера, але м'ячі опинилися у протилежних воротах. Нарешті, перемога тих же шотландців над СНД, відкрила шлях до півфіналу збірній... Німеччини.

Слід не забувати й те, що датчани не провели спеціальної підготовки до змагань у Швеції. Не встигли, бо «плацкарту» отримали напередодні старту. Відмовився чомусь виступати за них блискучий форвард, знайомий нам по виступах у «Барселоні», Мікаель Лаудруп. Але у всіх на очах спалахнули «зірки»: його молодший брат Брайан, блискучий воротар з «Манчестер Юнайтед» Петер Шмайхель (пригадайте, як він загіпнотизував самого Марка ван Бастена, парирував пенальті і поховав «оранжеву надію» збірної Нідерландів і її болільників), технічний, настирний Флемінг Поульсен, чудовий хавбек Йон Йєнсен, який вколотив м'яч у ворота німців.

Маленька країна, яка не має власного професійного футболу, стала найсильнішою в Європі. Чи не приклад для наслідування збірній України і нашим командам?

Ми сьогодні плачемо, що триває великий відплив гравців за кордон. Справді, це не зовсім приємно. А що ж, скажіть, говорити датчанам, якщо більшість їхніх найкращих гравців виступають у зарубіжних клубах. Але вони справжні патріоти. І коли їм довіряють виступати під червоним прапором з білим хрестом, то викладаються повністю, не шкодуючи здоров'я. Пригадаємо хоча б блискучого захисника Хенріка Андерсена, який так віддавався грі, що зазнав важкої травми, переніс операцію коліна.

Мужня королівська гвардія з Данії виграла вирішальну футбольну битву при Гетеборзі, маючи суперника, який, не лукавитимемо, також заслуговував на успіх. Не забудемо про те, що ціла група провідних підопічних Берті Фогтса через травми змушена була вийти з гри ще на підступах до вирішальних баталій. Не зміг приїхати до Швеції капітан чемпіонів світу Лотар Маттеус, вже в першій грі незамінимий, як на мене, Руді Феллер зламав руку. І пішло, поїхало — розбиті голови, ушкоджені ноги й руки...

І поєдинок з командою Данії німецькі футболісти зіграли на притаманному їм високому рівні, більшість часу володіли ініціативою. Особливо додали вони після пропущеного першого голу. Як грали чортяки? Просто замилуєшся: самовіддано, чіпко. Як кажуть, землю гризли. Але їм того вечора протистояв надстійкий суперник. Захист датчан грав майже бездоганно. Пригадаймо хоча б момент, коли Рідле бив у порожні ворота. Гол? Ні, якимось незбагненним чином Кент Нільсен у стрибку дотягнувся до м'яча ногою і перешкодив польоту м'яча.

Одна сторона атакувала, а інша чатувала, готувала останній переможний удар. І таки дочекалася. Красивою була та контратака. Можливо, хтось не бачив цього матчу. Тому розкажемо йому. Кім Вілфорт виграв в'язку боротьбу у кількох опікунів і, увійшовши у штрафний німців, сильно пробив низом, і м'яч від штанги відскочив у ворота...

Сьогодні ми говоримо: «Слава футбольній Данії!». І сподіваємося на те, що подібні хвилини переживатимуть колись і шанувальники футболу України, яка самостійно виходить на широку міжнародну дорогу.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Перехідна ліга

ЗАЧЕКАЄМО ДО СУБОТИ

Цікавим і непередбаченим виявився фініш чемпіонату України з футболу серед команд, які входять до перехідної ліги. Глядачам, які минулої суботи прийшли на стадіони, не доводилося нудьгувати. Лише дві нічиї зафіксовані в турі. Інші ж матчі пройшли в напруженій боротьбі. І не завжди господарям вдавалося перемогти гостей. Утім, познайомтесь з результатами ігор у групі А: «Зірка» — «Газовик» — 2:0, «Олімпік» — «Дністер» — 0:2, «Електрон» — «Антрацит» — 3:2, «Промінь» — «Лисоня» — 1:1. У групі Б: «Прометей» — «Море» — 5:1, «Бажановець» — «Океан» — 4:0, «Гірник» — «Меліоратор» — 2:3, «Титан» — «Дружба» — 1:1.

Отже, за тур до закінчення першості в групі А лідирують одразу чотири команди — «Газовик», «Явір», «Зірка» та «Дністер», які мають по 19 очок. У групі Б попереду «Бажановець» — 23 очка, у «Титана» — 19 очок, по 18 — у «Дружби», «Меліоратора» і «Прометея».

Володарів восьми путівок до першої ліги українського футболу можна буде привітати наступної суботи, 4 липня. Варто нагадати пари команд, які зустрінуться між собою в останньому турі: «Газовик» — «Явір», «Дністер» — «Зірка»; «Андезит» — «Олімпік», «Лисоня» — «Електрон», «Море» — «Антрацит», «Океан» — «Прометей», «Мотор» — «Бажановець», «Дружба» — «Гірник».

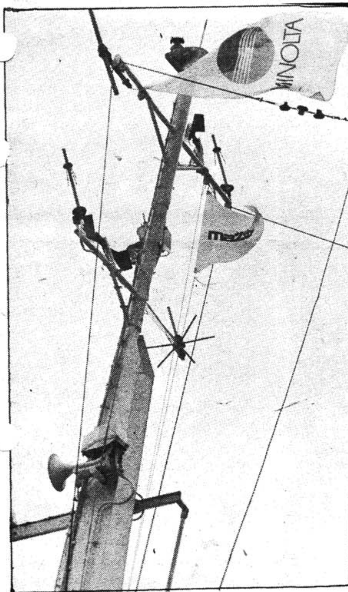
Мабуть, не варто говорити про значення цих матчів для більшості команд. Вони мають пройти в цікавій боротьбі. І можна лише позаздрити тим, хто спостерігатиме за подіями на футбольних полях у Комарно, Заліщиках, Хусті, Каховці, Керчі, Феодосії, Осипенко... Що ж, зачекаємо до суботи.

Сергій ЯРОСЛАВОВ.

МІНОЛТА ПІДІЙМАЄ ЯКОРЯ

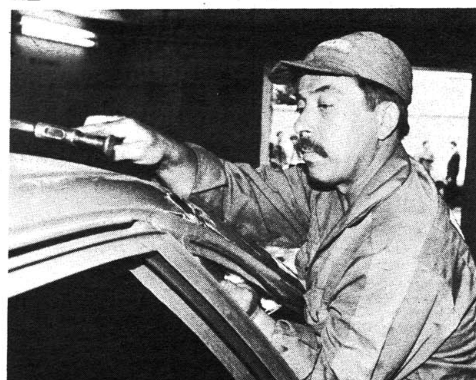

Ця презентація не стала буденщиною і пустосвистом, як більшість, що мало не щодня відбуваються в Києві. МІНОЛТА ТРЕЙДІНГ УКРАЇНА (МТУ) відзначила свої хрестини з шиком. Та не в кількості випитого спиртного вимірювався цей шик, не в ескорті «Мазд», що мчали вулицями столиці, викликаючи подив перехожих, не в увінчаному прапорами японських фірм судні «Леся Українка», де відбувся заключний акорд дійства.

МІНОЛТА, перш ніж вийти до преси та гостей, зробила все, щоб упевнено заявити перед фото- та кінокамерами: ми прийшли в Україну не наживатись, а працювати разом з вами, допомагати вам вийти на рівень перших серед перших. І хоча ми про це боїмося навіть мріяти, МІНОЛТА це вже робить. Вона — перша серед японських фірм за інвестиціями в економіку України, перша з усіх інофірм за кількістю проданої продукції (а це копіювальна техніка, фотоапарати, автомобілі «Мазда», тощо). МТУ єдина з інофірм відкрила в Україні 6 сервісних пунктів своєї продукції, а як генеральний імпортер «Мазди» — і техстанцію по обслуговуванню автомобілей в Києві (зазначу, що ремонтується все за 24 години). Важливо, що зароблені МТУ кошти йдуть не на банківські рахунки, а в діло (у перспективі вже в цьому році відкриття кількох сервісних точок для копіювальної техніки та фотоапаратів і двох станцій обслуговування «Мазд»).

В цей день вони святкували. Запросили до себе друзів. Були відвертими. Засновник МТУ, генеральний директор МІНОЛТИ Австрії пан Зідер Роналд (на фото — біля старої назви теплохода) пообіцяв подальшу підтримку і розширення співробітництва, а пан Гергей Пал (генеральний директор МТУ) завірив, що з введенням в Україні національних грошей МІНОЛТА продаватиме свою продукцію за гривні, що стане важливою опорою конвертованості.

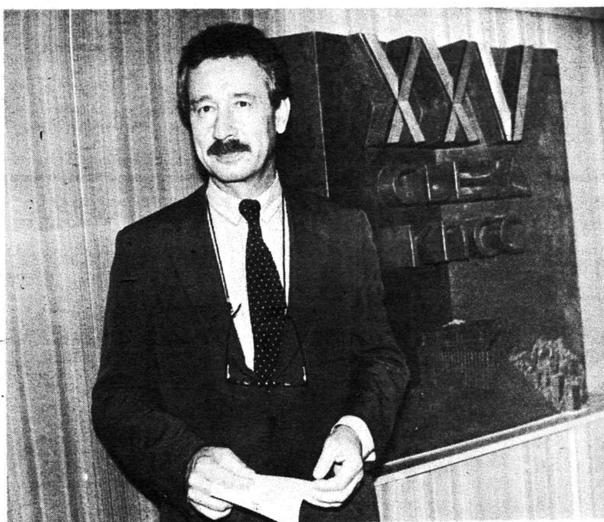
Фотокори дістали можливість попрацювати на апаратурі фірми (усі фото зроблені найкращим апаратом світу 1991 року МІНОЛТА 7хі) і в них з'явилася ще одна мрія — придбати її, а журналісти зустрілися з людьми, котрих місяцями «виловлювали» в коридорах міністерств та Верховній Раді.

Футбольна команда «Дніпро», спонсором якої є МТУ, подарувала фірмі м'яча з автографами.

Усі були задоволені, стали друзями, зрозуміли, що лише у співпраці з такими фірмами, як МІНОЛТА, Україна зможе здобути своє квітуче (нехай і капіталістичне) майбутнє, в яке ми інколи зазираємо з допомогою телебачення.

Андрій БОЄЧКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Експрес-новини

У Чилі відбулися вибори до місцевих органів влади, на яких перемогла правляча коаліція лівоцентристських партій — Об'єднання політичних партій за демократію. Такі вибори було проведено вперше після більш як двадцятирічної перерви. Спостерігачі підкреслюють, що, незважаючи на перемогу лівоцентристських сил, в країні зростає популярність правих партій — Національного оновлення та Незалежного демократичного союзу.

* * *

Учора в штаб-квартирі ООН відбулися консультації Ради Безпеки з щойно виданої доповіді Генерального секретаря ООН Галі «Порядок денний для миру». В документі сформульовано концепцію так званої превентивної дипломатії, яка передбачає створення системи раннього оповіщення про конфлікти, висунуто ідею створення демілітаризованих зон ще до виникнення вогнищ напруги, оновлено концепцію миротворчої ролі ООН.

* * *

Китай продовжує посилати студентів Пекінського університету на річну військову підготовку. Відправка студентів в армію почалася відразу після трагічних подій на пекінській площі Тяньаньмень у 1989 році. За слозами офіційного представника уряду, ця кампанія ставить за мету «виховати політично грамотних спеціалістів для соціалістичного будівництва». Однак, на думку спостерігачів, військова підготовка студентів є ні чим іншим, як ідеологічним «промиванням мізків».

* * *

У Лісабоні завершилася зустріч глав держав і урядів країн Європейського співтовариства. Учасники наради так і не змогли визначити бюджету ЄС на 1993—1997 роки. Остаточне вирішення фінансових питань перенесено на грудень цього року. Представники країн — членів ЄС прийняли рішення, що питання про вступ до Європейського співтовариства нових членів розглядатиметься лише після ратифікації маастріхтських угод всіма державами співтовариства і остаточного узгодження питань фінансування ЄС.

* * *

У Будапешті відкрилася літня сесія парламентської асамблеї Ради Європи, на порядку денному якої — прийняття до складу Ради Європи нових членів, аналіз стану атомних електростанцій у Східній Європі, обговорення міграційних процесів у регіоні. Парламентарії також обговорюватимуть ситуацію в Югославії і, можливо, в Чехо-Словаччині.

* * *

Генеральний секретар Організації африканської єдності (ОАЄ) Салім запропонував створити Раду африканської безпеки, яка мирно врегульовуватиме регіональні конфлікти. За повідомленнями засобів масової інформації, не всі країни африканського континенту погодилися з такою пропозицією.

* * *

Перша національна конференція Демократичного фронту національного порятунку (ДФНП) розпочалася в Бухаресті. Ця політична партія була створена з результаті розколу Фронту національного порятунку Румунії. Делегати мають схвалити статут і програму ДФНП і висунути кандидата на пост президента Румунії.

НЕ ДАЙ БОЖЕ СУТИЧКАМ РОЗГОРІТИСЯ!

Протистояння

Зростають місницькі та міжетнічні зіткнення в Курган-Тюбинській області Таджикистану. Переважно між переселенцями з передгір'я Паміру (так звані гармські таджики) й вихідцями з сусіднього Куляба.

Під час нещодавніх подій в Душанбе вони перебували по різні боки барикад. Повернувшись місяць тому додому, продовжили свою суперечку, втягуючи до неї тисячі земляків. Повну картину того, що відбувається, важко уявити. В області дороги перегороджено заставами, які з'явилися ледь не біля кожного кишлака. Пересування ускладнено. Телефонний зв'язок працює з перебоями. А тому судити про ситуацію можна лише за окремими штрихами.

...Щоб піднести бойовий дух своїх соратників, кулябці викрали досить відомого й шанованого служителя обласної мечеті. Гармці у відповідь виставили пікети біля приміщення управління внутрішніх справ.

На стадіоні в центрі Вахшського району, де міцна позиція кулябців, пройшов марш озброєних загонів — свого роду демонстрація сил. Не відмовилася показати свої мускули й інша сторона. Представник Кумсангірського району, де мають вплив гармці, заявив з трибуни обласної ради, що у них є чим себе захистити («є кулемети, гранати і навіть установка «Град»).

Спробу досягти перемир'я було зірвано. Коли на переговорах уже, здавалося, було вирішено припинити протистояння і коли шановні аксакали тієї та іншої сторони вже потискали руки на знак згоди, до залу ввірвався гінець й заявив: гармці нас обстріляли! Цього було досить, щоб зруйнувати вщент усю слабку систему переговорів.

Обласні власті зараз практично деморалізовані. 16 червня голова облвиконкому Обдулло Ахмедов подав у відставку, а сесія, що мала цього дня визначити його наступника, так і не відбулася — прибула менш як половина депутатів.

Особливої напруги протистояння досягнуло у другій половині червня. У відповідь на спробу кулябців встановити контроль над однією з магістралей області гармці відповіли збройним нападом з використанням БТРів. 4 чоловіка було вбито, 9 поранено. На світанку все почалося знову, лише ще запекліше.

Нестала ситуація лякає людей. Тривогу викликає навіть тиша. Однак є й такі, особливо серед підлітків, що готові воювати. Отримавши автомат, вони уявили себе борцями за справедливість, всюди їм бачиться ворог.

Зовсім недавно біля селища Кизил-кала була обстріляна автомашина. Вбито шофера та його родичку — дівчину з Узбекистану, яка їхала до свого нареченого — через день у них мало відбутися весілля.

Якщо найближчим часом не буде вжито заходів для припинення сутичок, область може опинитися на межі ще більшого кровопролиття. Тут неоднорідний етнічний склад — упереміш живуть представники десятків народів та національностей. Не дай Боже сутичкам розгорітися!

Юрій КУШКО.

Душанбе.

КОЛИ ВЕРСТАВСЯ НОМЕР

Мить відділяла Курган-Тюбинську область Таджикистану від того, щоб локальний конфлікт виріс у повномасштабну громадянську війну. Минулої суботи на території кількох кишлаків Вахшського району зіткнулися загони протиборствуючих угруповань. Перестрілка тривала кілька годин. Вогонь конфлікту міг перекинутися на інші райони. На щастя, його вчасно зуміли погасити сили місцевої міліції та загін душанбинського ЗМОПу. По тривозі було піднято і військову частину. Результат кривавих сутичок — понад 30 вбито, понад сотню поранено, хоча точні цифри поки що невідомі. Принаймні повідомлення телекомпанії «Останкіно» про те, що число жертв перевищило сотню чоловік і півтори тисячі поранених, не відповідає дійсності.

КУРЙОЗИ ЗЕМЛІ ОБІТОВАНОЇ

Коментар в номер

Коли вранці співробітники відділу блоку «Лікуд» у Єрусалимі прийшли до офісу, їх буквально приголомшила й чимало стурбувала картина, яку вони побачили. У вестибюлі відділу розгулювали п'ять ослів. Стіни приміщення були обвішані плакатами типу «Ізраїльська поліція, звільни нас від «Лікуду», інакше ми загинемо з голоду». «Осли також зрозуміли, що треба вийти з «Лікуду»... Такий курйозний випадок стався за два тижні до парламентських виборів в Ізраїлі. Ще тоді секретар відділення «Лікуду» Коган заявив: «Ми не чекали такого підлого вчинку і знаємо, чиї ці штучки», натякаючи на партію лейбористів «Авода». Використовували вони подібні непарламентські методи передвиборної боротьби чи ні — довести, звичайно, не можна. Проте, як то кажуть, переможців не судять. Більше того, їм із союзниками «Мерец» («Демократичний Ізраїль») пророкують більше половини місць у кнесеті, цебто парламенті. Не можна не погодитись з тим, що гнучкіша за «Лікуд», «Авода» може значно вплинути на хід мирного процесу на Близькому Сході. Крім того, майбутній лівий уряд обіцяє боротися проти безробіття, піклуватися про нових іммігрантів, вирішувати інші соціальні проблеми. Це ж саме обіцяв і Шамір під час 15-річного перебування прем'єром у правому уряді. Хто ж триматиме слово? За Шаміра колишні наші співвітчизники скаржилися на нестачу житла, роботи, грошей. Тепер вони голосували за ліву «Аводу», сподіваючись на краще життя. Чи прийде воно без розумного врегулювання близькосхідного конфлікту без надання 10-мільярдних американських кредитів? Щодо останніх, то здається, рішення буде позитивним після ухвалення результатів виборів американськими євреями. Проте арабський світ по-різному відреагував на перемогу лейбориста Рабина. Єгипет, єдина країна, з якою Ізраїль має дипломатичні відносини, плекає надію на прогрес арабо-ізраїльських переговорів. Подібну думку висловили Каїр, Йорданія, Ліван та Палестина. Особлива, як завжди, позиція Сирії, де вважають, що Ізраїль все робить на шкоду арабам. Іран взагалі дав волю емоціям. Тут ще сподіваються знищити Ізраїль за допомогою шиїтських терористів. Місцеве радіо назвало підсумки виборів «новими підступами сіоністських людожерів». Це визначення Ірану стосується всього, що відбувається в Ізраїлі.

Проте в мусульманському світі переважає голос розуму. Тобто визнання арабами права Ізраїлю на існування і мир з ним. Ізраїль, зі свого боку, повинен повернути окуповані території, на яких Шамір будував поселення для іммігрантів. Отже, попереду довгий шлях взаємних контактів, компромісів і поступок, з одного боку. З другого, довгі черги за безплатною продовольчою допомогою, в які стають тисячі іммігрантів з колишнього СРСР, не зменшуються. Курйози бувають не тільки в передвиборній боротьбі.

Іван СИЛІН.

Фотофакт

Попри всі пострадянські проблеми, серед яких дефіцити, дорожнеча й безладдя, республіки Середньої Азії й нині випереджають колишніх союзних сусідів за рівнем народжуваності. Хоча сподіватися багатодітним сім'ям на суттєву підтримку з боку молодих Середньоазіатських держав поки що не доводиться. Надія лише на власні сили, кмітливу голову і вправні руки. Тому не приймаються за відмову слова, мовляв, я ще занадто малий і безсилий.

На знімку: і наймолодші в сім'ї мають свою ділянку роботи, свої щоденні обов'язки. Ці хлопчаки повертаються не з купання чи рибалки. Щоранку їм треба заготувати корм для домашньої худоби.

Фото Нуріддіна ХАЙРИДДІНОВА.

Бізнес-контакт

SLOVEX ASSOCIATION

ІНВЕСТОРИ НЕ ЧЕКАЮТЬ СКЛАВШИ РУКИ

Нещодавно в нашій газеті було опубліковано інформацію про чехо-словацьку фірму «Словекс», яка за підтримки української фірми «Корт» організувала першу місію чехословацьких бізнесменів до Києва. А кілька днів тому, точніше з 23 по 26 червня, «Словекс» привіз до столиці України другу групу підприємців. Цього разу інтернаціональну.

Розповісти про це ми попросили вже відомого читачеві президента «Словекс» Отто Буріана.

— Розкажіть, бодай коротко, про вашу другу місію до Києва.

— Спочатку кілька слів про першу. Вона була вельми успішною. Як українські, так і чехо-словацькі бізнесмени були дуже задоволені. І сьогодні багато з них бачилися вдруге. Нині до Києва приїхали, крім наших фірм, бізнесмени з Італії, Німеччини, Австрії. Разом ми привезли представників 50 фірм. Сьогоднішня місія, впевнений, принесе Україні ще більше договорів, ніж попередня. Ми здійснюємо інтенсивний пошук партнерів на вашій землі. Як бачите, український ринок неосяжний і що не день приваблює дедалі більше зарубіжних бізнесменів.

— Чи поширюється у цьому зв'язку географія вашої діяльності?

— Безперечно. Нещодавно ми одержали запрошення відвідати Крим, Хорватію, Словенію. Ми готові їхати до будь-якої держави з конкретними пропозиціями, але за умови політичної стабільності в регіоні, щоб там не було війни або загрози її розв'язання. Через це ми поки що не можемо їхати до Югославії. Щодо України, я впевнений, усі питання вирішуватимуться тут мирним шляхом і нас нічого не лякає. Хіба що закони, які б забезпечили правову базу нашої діяльності в Україні. Їх немає, і діє тіньова економіка. Треба, щоб ваш уряд не говорив, а приймав конкретні рішення. Ми потребуємо його захисту, але й не сидимо склавши руки, як бачите. Хай нема добрих законів, та є хороші зв'язки.

— Ваші плани на майбутнє?

— Плануємо зробити між Києвом і Братиславою мережу електронної пошти. Цебто банк даних, де матимемо інформацію про будь-яку фірму, що забажає працювати в Україні або за її межами. У такий спосіб наша робота стає ефективнішою. Хочемо, зокрема, організувати італійсько-чехословацько-українське СП з реконструкції та спорудження житла, офісів для дипломатичного корпусу в Україні.

— Дякуємо за розповідь. Хай вам щастить. До нових зустрічей.

Інтерв'ю провів Артем ПРОХОРЕНКО.

«ЗАГОРНІТЬ МЕНІ ПАЛЬМУ»

На основі численних публікацій у пресі може скластися враження, буцімто такі речі, як «спецрозподільники» і «мисливські будиночки», можливі тільки у нас. Розвіяти цю оману вирішила газета «Філадельфія інкуайрер», яка опублікувала статтю про привілеї членів конгресу США.

Як видно з публікації, і в Сполучених Штатах «слуги народу» не чужі земні радощі, що їх вони мають платно або за символічну (за американськими стандартами) плату. Зокрема, в статті вказується, що пільги, якими користується сенатор, обходяться американським платникам податків більше як у 100 тисяч доларів, а пільги члена палати представників — принаймні у 86 тисяч доларів.

Звичайно, пільги бувають різні. Наприклад, у країні матеріального достатку навряд чи існує необхідність мати магазин, де конгресмени могли б за зниженими цінами придбати копчену ковбасу і шинку під виглядом «дієтхарчування». Втім, свідчить газета, в сенаті і палаті представників є спеціальні їдальні, де обіди для законодавців субсидуються з державної скарбниці.

Оплачуються державою витрати сенаторів і конгресменів на утримання команд співробітників. Дотації передбачають і оплату ділових поїздок. В американській столиці, де урядові установи розташовані на компактній території, користуватися лімузином не завжди вигідно. Щоб дістатися з власного офісу до конгресу, багато законодавців демократично віддають перевагу метро. Від решти мешканців Вашингтона вони відрізняються одним: за поїздку в «підземці» їм не треба платити, оскільки конгрес має власний метрополітен. Одна вітка з'єднує будинки, де розташовані офіси сенаторів, а інша лінія забезпечує швидкий доступ до установ палати представників.

Американським аналогом «кремлівської лікарні» у США служать два лікувальних заклади, якими, згідно з традицією, відають військові: знаменитий Медичний центр ВМС у Бетесді і Армійський медичний центр імені Уолтера Ріда. Правда, порівняння з «кремлівкою» у даному разі вірне лише частково. Наприклад, у госпіталі в Бетесді не тільки проходить регулярні медичні обстеження президент США, але й, скажімо, може пройти курс лікування від алкоголізму звичайний матрос. І все ж, окрім безплатного лікування у першокласних госпіталях, ті ж члени конгресу не платять із власної кишені за послуги приватних лікарів і медсестер (у кожній установі конгресу є чудово обладнаний медпункт), служби швидкої допомоги (біля входу до Капітолію постійно чергує реамобіль з бригадою військових лікарів), лікарські рецепти.

Роль «спецсанаторіїв» у США виконують чотири будинки відпочинку для «членів конгресу, співробітників Білого дому і бюрократів федерального уряду». Всі ці пансіонати, які належать відомству Управління національних парків, розташовані у райських куточках штатів Північна Кароліна, Вайомінг і Вірджінія, а також на Віргінських островах у Карібському морі. Виявляючи неабияку обізнаність, «Філадельфія інкуайрер» пропонує увазі читачів «скромний будиночок» з трьома спальнями, спорудженний у відлюдному місці поблизу пляжу з піщаними дюнами. Тижневі канікули коштуватимуть там 420 доларів для сім'ї з чотирьох осіб, якщо її очолює законодавець, який засідає на Капітолійському пагорбі. Коли б за таких умов побажав би пожити простий смертний, то йому цей тиждень обійшовся б у 900 доларів. А ті законодавці, які не мислять свого життя без спорту, можуть за пільговими розцінками орендувати тенісні корти або скористатися спортзалами (в конгресі їх три). Крім того, законодавці можуть у будь-який час користуватися майданчиком для гольфу закритого клубу «Конгрешнл клаб».

Окрім усіх названих вище благ, більш-менш знайомих нашій номенклатурі, члени конгресу США мають привілеї з суто американською специфікою. Сюди входять: вільне паркування автомобілів на вулицях Вашингтона і в столичному аеропорту, право на безплатні послуги поштової служби, право тимчасового користування деякими експонатами з Національної галереї з метою прикрасити свій офіс або ж декоративними рослинами з Національного ботанічного саду.

Юрій КИРИЛЬЧЕНКО.

Власкори повідомляють

Алма-Ата

ЧЕХО-СЛОВАЦЬКІ ЛІТАКИ У НЕБІ КАЗАХСТАНУ

У аеропорту Алма-Ати нещодавно відбувся показ літака Л 410 УВП-Е виробництва чехо-словацької фірми ЛЄТ.

Казахстану запропонували придбати авіалайнер нової модифікації, який, згідно з рекламним проспектом, може перевозити пасажирів, пошту, вантажі. Літак може сідати та злітати з бетонних та грунтових злітно-посадочних смуг. Плюс до всього — на борту лайнера встановлено американську навігаційну апаратуру. Це машина бізнес-класу. Президент ЧСФР Гавел має у своєму розпорядженні два такі літаки.

На «оглядинах» літака фірми ЛЄТ були присутні і військові. Начальник ППО Міністерства оборони Казахстану полковник А. Попов сказав: «Поки що придивляємося. Такі машини потрібні й Міністерству оборони республіки».

Представник фірми ЛЄТ Я. Тура сказав, що було б непогано, щоб хтось з уряду подивився наші літаки. І ще одна деталь, яку повідомив гість,— чехо-словацька сторона не виключає можливості продавати свої машини за карбованці.

Після обстеження літака на землі відбулися демонстраційні польоти. Льотчики-випробувачі чехо-словацької фірми показали товар у ділі. Угоду уклади. Як повідомив начальник рекламної служби Казахстанського управління цивільної авіації Г. Бабинцев, республіка придбає кілька літаків, а також запасні частини та агрегати чехо-словацької фірми ЛЄТ. Скільки це коштуватиме, звичайно,— комерційна таємниця.

Тетяна КОСТІНА.

Кишинів

НЕМАЄ МИРУ, ГАЗУ, ХЛІБА

Гостра нестача хліба та інших хлібопродуктів відчувається у Кишиневі. Не вистачає газу для його випікання в необхідній кількості. Власті в Тирасполі перекрили газопровід, через який паливо надходило до молдовської столиці. Пояснено це було тим, що в ході боїв у Придністров'ї постала небезпека аварії на лінії газопроводу.

У Департаменті республіки з газифікації повідомили, що найвірогідніше така ситуація триватиме кілька місяців. Тому не виключено, що доведеться тягти другу гілку газопроводу. А ось звідки і скільки це коштуватиме для Молдови, яка не має фахівців, матеріалів і грошей, залишається питанням.

Олександр ТОНЯ.

Ташкент

БЕЗ ЛІЦЕНЗІЇ НЕ СУНЬСЯ

За сім місяців свого існування головна інспекція по контролю за вивезенням та ввезенням матеріальних цінностей МВС Узбекистану конфіскувала товарів повсякденного попиту та продуктів харчування на 500 мільйонів карбованців. Усе це намагалися вивезти за межі республіки без ліцензії.

— Раніше була мода на фото- та відеоапаратуру,— каже начальник головної інспекції, заступник міністра внутрішніх справ республіки У. Абдуганієв.— Та останнім часом почастішали спроби вивезення сировинних ресурсів, насамперед бавовни.

Зульфія РАСУЛІ.

Передовий досвід

ЖЕТОН ЯК ПАЛОЧКА-ВИРУЧАЛОЧКА

З недавнього часу в Москві подорожчав проїзд у метрополітені.

Тепер, щоб скористатися цим видом транспорту, потрібно заплатити одного карбованця. Міські власті виявилися далекоглядними, коли запаслися металевими жетонами, які замінюють розмінну монету. Якщо раніше від подорожчання до подорожчання доводилося переробляти монетоприймальники турнікету, на що витрачали час і гроші, то зараз вартість проїзду можна підвищувати хоч щодня. Ой, і універсальна ця річ — жетон!

Володимир БАБЕНКО.

Москва.

Погляд

А ДІТИ ЛЮБЛЯТЬ «ОСКАРА»

Тьмяне, скучне, безбарвне — ось основні характеристики більшості того, що нині зводиться у столиці Чехо-Словаччини. За прикладом ходити недалеко. Так, у місті-супутнику Праги нещодавно зведено статую: величезну триметрову споруду із цегли, щось середнє між жабою і котом.

Автор цього «витвору» скульптор Ярослав Рона назвав його «ОСКАР». І хоч ця дивовижна споруда не викликає захоплення у мешканців, діти її дуже полюбляють...

Фото ЧКТ — ІТАР — ТАРС.

Добрі новини — Що не зліт, то дешевше

Підвищенням цін зараз, мабуть, нікого зненацька не заскочиш. А ось їх зниженням у наш час і справді здивувати можна. Як сюрприз було сприйнято населенням Туркменістану повідомлення про зменшення цін і тарифів на авіаперевезення.

У розпал літа вони подешевшали на 35—40 відсотків. Тепер, наприклад, з Ашгабата до Києва можна долетіти за 1935 карбованців, до Москви — за 1680, Санкт-Петербурга — 2255. Ось що сказав вашому кореспондентові голова авіакомпанії «Туркменистан» І. Бердієв:

— Підвищення цін і тарифів на авіаперевезення було зроблено у зв'язку з різким зростанням витрат на повітряне сполучення. При цьому не було враховано соціально-економічне становище населення Туркменистану. Адже рівень зарплати в республіці — найнижчий серед держав СНД.

Для відшкодування витрат наша авіакомпанія обрала інший шлях: розвиток міжнародних авіаліній. З червня введено регулярні рейси Ашгабат — Тегеран — Ашгабат. При цьому збільшено кількість чартерних рейсів до Саудівської Аравії, Туреччини та Індії.

Огульбібі АМАННІЯЗОВА.

Ашгабат.

Коротко

● Перший форум підприємців Казахстану відбувся в Алма-Аті. Бізнесмени з тривогою говорили про те, що внаслідок прихованого, а інколи і явного опору місцевих властей, відсутності підтримки з боку республіканського керівництва згортається приватне виробництво, має місце відплив капіталів і кадрів за межі Казахстану.

● Договір про добросусідство і співробітництво між Польщею і Білоруссю підписали у Варшаві польський Президент Валенса та Голова білоруської Верховної Ради Шушкевич.

● 700 мільйонів карбованців зібрано в Естонії протягом перших днів переходу на національну валюту — крону. Як повідомив віце-президент естонського банку Крафт, усі вилучені під час реформи карбованці будуть передані Росії, а торгівля між двома державами здійснюватиметься на кліринговій основі.

● Президент Азербайджану Ельчибей зустрівся з представниками російської і курдської громад республіки. Під час зустрічі обговорювалися проблеми подання допомоги біженцям з Вірменії — 14 тисячам росіян і 20 тисячам курдів.

● Будівництво містечка для закордонних дипломатів і бізнесменів розпочато в околицях Риги. Один триповерховий котедж з сауною, басейном і гаражем коштуватиме за західними мірками зовсім недорого — всього 300 тисяч доларів.

● Припинив свою діяльність в парламентських і політичних структурах литовський міністр охорони краю Буткявічус. За його словами, таке рішення було прийнято для того, щоб забезпечити стабільність системи охорони краю і не допустити втягнення оборонних структур Литви у внутрішньополітичну боротьбу.

● Друга хвиля еміграції здійнялася в Таджикистані. Налякані відомими травневими подіями, з республіки вже виїхало понад 20 тисяч російськомовного населення. Внаслідок цього ціни на житло в Душанбе впали в п'ять разів. Нині трикімнатна квартира тут коштує менше 50 тисяч карбованців. А от ціна одного залізничного контейнера сягнула 25—30 тисяч карбованців.

Голова Державного комітету по земельних ресурсах Бори

«МОЖНА РОЗУЧИТИСЯ

— Ваш погляд на земельну реформу в Україні?

— Земельна реформа в Україні йде не тими темпами, як нам хотілося б. Не зважаючи на те, що торік багато зроблено на цьому терені. Але реформування земельних відносин іде з певними труднощами. Це зумовлено відсутністю багатьох законодавчих і нормативних актів, затримкою у формуванні державних органів управління процесами реформи в центрі та на місцях, незадовільним матеріально-технічним і фінансовим забезпеченням. Реформа стримується через брак досвіду проведення таких масштабних робіт, а також відсутність кваліфікованих фахівців. Особливо в Радах народних депутатів базового рівня.

— Чи не тому пробуксовують й економічні закони?

— На мій погляд, вони не працюють тому, що деякі з них розроблені з випередженням, не узгоджені з іншими законами, не мають чіткого механізму втілення. Це стосується не лише економічних законів. Окрім того, існує значний опір старих організаційних структур розвиткові ринкових відносин. А головне — відсутність висококваліфікованих фахівців, комп

лексного г
ності в реа
**— Мож
ти іноземн
проведенн
ні?**
— Зале
Поради за
не завжди
тися з нам
на мене, т
ти досвід
апроб

Співголова Народного руху України В'ячеслав ЧОРНОВІЛ:

«ГАЛЬМУВАННЯ РЕФОРМ ПРИЗВЕДЕ ДО ВТРАТИ ДЕРЖАВНО

Читачі «Голосу України» вже мали змогу ознайомитися з думками колишнього голови уряду України Віталія Масола і доктора економічних наук Володимира Черняка (12 червня), заступника голови Народного руху України Олександра Лавриновича і заступника голови фракції Руху у Верховній Раді Миколи Поровського (16 червня), голови Соціалістичної партії України Олександра Мороза і голови Української селянсько-демократичної партії Сергія Плачинди (24 червня).

Сьогодні наші кореспонденти бесідують із співголовою Народного руху, народним депутатом України В'ячеславом Чорноволом і головою Державного комітету по земельних ресурсах Борисом Чепковим.

— То, мабуть, одна з найтрагічніших сторінок в історії українського народу: відсутність єдності. Чи може, нарешті, ідея української державності стати консолідуючим фактором нашого суспільства?

— Що таке «консолідація»? Спільна робота, спільна програма. Консолідуватися навколо декларації неможливо. А спільної програми чи, точніше, стратегії державотворення ми не маємо. Є лише певні рефлективні дії, реакція на подразнення. Ага, приймає Росія якісь акти — і ми відповідно намагаємось щось робити, натисне Захід, скажімо, з приводу ядерної зброї — і ми реагуємо.

Сконсолідуватися можна не навколо декларації, а навколо процесу. А саме процесу, на жаль, і немає. Бо немає чітко продуманої, чітко визначеної єдиної програми державотворення.

— Чи можете ви спрогнозувати склад майбутнього парламенту і його відносини з виконавчою владою?

— Можу. Якщо вибори відбудуться ще цього року, то матимемо парламент значно демократичніший за нинішній. Якщо це станеться через рік чи пізніше, а уряд не подасть у відставку, ми не доб'ємося динаміки в розвитку суспільства. Тоді й керуватиме усім соціалістична партія Мороза. Тєж до якогось часу, бо прогорить із своїми архаїчними концепціями ще швидше.

Україна сьогодні не йде нікуди і, як та амеба, тільки реагує на подразники. І це наша найбільша біда.

А що треба зробити? Генерувати соціально-економічні процеси. А вже вони визначать і структури, і закони, і нові кадри покличуть. І коли говорять, що у нас немає ділових, підприємливих людей, то це зовсім не так. Їх просто душать, не дають їм, як то кажуть, розвернутися.

— Чому ж не запрацювала програма Олександра Ємельянова? Хто гальмує? Ви могли б сформувати умовний «тіньовий кабінет»?

— Ніхто не гальмує, бо програми Ємельянова не було заявлено, а тільки декларацію намірів. Я загалом згодний з тими намірами, але не бачу, як ув'язати їх з нашими реаліями, з економікою інших держав. Як на мене, то неминучий симбіоз розробок Ємельянова і його критиків у плані деталізації наших економічних намірів.

А гальмує всі зміни в Україні той апарат, якому вони невигідні. Крім того, в нашому верхньому ешелоні нема й людей, здатних здійснювати зміни. Наша номенклатура вже має прийнятні умови існування, і доки не буде поставлена в умови боротьби за виживання, нічого в нас не вийде. Тільки пряма залежність зарплати апарату від результатів праці зможе змусити його продуктивно працювати.

«Тіньовий кабінет» я не формуватиму «назавжди» навіть умовно. Все має залежати від динаміки розвитку. В Європі такий підхід: для одних завдань — один кабінет, для інших — другий. І нічого страшного в цьому нема. А чиновники в міністерствах як працювали, так і працюватимуть незалежно від уряду. Приклад — Італія: уряди змінювалися, а країна розвивалася й міцніла.

Є в Україні й такий недолік: видатних політичних постатей багато, але вони існують поодинці. А треба, щоб були при них команди, сформовані під мету, стратегію і тактику.

— Сьогодні очевидно, що заблоковано більшість економічних законів. Що зробити, щоб вони запрацювали: відставити уряд і парламент, чи, може, судити саботажників?

— Заблоковані тому, що не хочуть їх втілювати в життя. Ото і вся причина. Крім того, наше законодавство не прив'язане до реальної ситуації. Ми або дублюємо російські закони, або переписуємо ще чиїсь, але не пробуємо, не вивчаємо «знизу», на практиці. Ми тільки без кінця вносимо поправки до законів. Спершу приймемо закон, а потім дивимося, як він гробить економіку. Якщо зовсім, то змінюємо повністю, якщо тільки частково — змінюємо окремі статті. Це дуже накладно — йти шляхом проб і помилок.

Тож треба припинити хаотичну законотворчість, що вбиває економіку. А коли приймаємо закони, то робити це треба пакетом, який охоплював би всі сторони проблеми. Треба припинити й оперативне щоденне регулювання економіки парламентом. Це прерогатива виконавчої влади і Президента, а не наша справа. У Південній Кореї, де сталося «економічне чудо», за п'ятдесят років прийнято десь 50 законів, і вони працюють без втручання парламенту. А що в нас?..

Треба припинити також бавитися нібито в соціальний захист. Я радився з фахівцями: життєвий рівень народу впаде на 30—40 відсотків, коли ми почнемо здійснювати всі прийняті соціальні програми. Буде збільшено грошову масу, знову з'явиться дефіцит товарів і доведеться заново «лібералізувати» ціни.

— А що ж треба зробити, щоб наш уряд, наше чиновництво запрацювало?

— Є теорія управління, в якій є три способи модернізації номенклатури. Перший — спосіб Сталіна: періодичне кровопускання, праця з-під палиці. Цей спосіб нам не підходить, хоча певний час він і був працездатним.

Другий — його можна простежити в Росії, де є два клани номенклатури — старший і молодий. Молоді люди з новим економічним і політичним мисленням допущені до найвищого керівництва. Але існують, особливо на місцях, і старі команди. Спілкуючись з молодими, вони модернізуються в конкурентній боротьбі за сфери впливу. У нас же відбулася занадто плавна, і тільки зовнішня, трансформація влади, стара номенклатура збереглася на командних посадах і поглинає незначні молоді демократичні вкраплення. Тобто не відбулося демократичного оновлення вгорі. Цей шлях, як бачимо, у нас не задіяний.

І є третій спосіб, про який я вже сказав, — ув'язка умов життя номенклатури з результатами її праці. Це, як на мене, найреальніший шлях.

На Заході є ще й четвертий шлях, але в нас він поки що нереальний. Там кожна партія має свою номенклатуру. І чинному урядові в спину завжди дихає тіньовий опозиційний кабінет. Там «старики» завжди відчувають, що коли погано працюватимуть, то позбудуться влади.

— Коли ж буде наша гривня і чи стане вона конвертованою?

— Тут ситуація жахлива. Україна перед усім світом продемонструвала таку нецивілізованість своєю колотнечею навколо власної валюти, що зганьбила себе надовго. Крім того, наш неповороткий уряд так і не додумався до того, що фінансову реформу треба починати зі створення власних потужностей для друкування грошей. У нас у Львові є чудове приміщення для поліграфічної бази: тільки встановлюй обладнання і друкуй. Канадська фірма запропонувала свої послуги, і всі нібито погодилися, але й досі нічого істотного не зроблено. А недавній італійський контракт поганий, канадці пропонували ліпші умови. І взагалі скандал навколо грошей було інспіровано для того, щоб затримати запровадження українських грошей. Це ж абсурд — зволікати із введенням власної грошової одиниці. Росія ж закрутить новий виток інфляції, яка «доб'є» остаточно, залишить «голими» та ще й на колінах. За таких умов навіть коли ми матимемо свою валюту, вона ніколи не стане конвертованою. Нема ринку, нема ринкового ціноутворення, приватизації, конкуренції. Я хотів би нагадати слова Бжезінського, який сказав про Україну, що нема нічого смішнішого за те, коли тупа комуністична система береться проводити грошову реформу...

— Сьогодні багато розмов точиться навколо того, що радикальні зміни в нашому суспільстві, зокрема приватизація, гальмуються мафіозними структурами, які зрослися з виконавчою владою. А тим часом державне майно розкрадається, різними каналами потрапляє в руки мафії. Ваш погляд на цю проблему?

— Я не знаю, де починається мафія, а де закінчується виконавча влада. У нас виконавчі органи сьогодні мають той же обсяг компетенції, який властивий тоталітарній державі. Але нема того контролю, який ма-

ла т
ли
гось бо
вони пі
«прихвати
величезни
новники
тому
наша
Тому й
зменшенн
ції держ
в
Вкрай не
зація і
своїх пр
ним пол
ким конт
ливий пор
ма, хоче
рну рефо

**— Ва
ну і земе
раїні?
зробити**
— Ви
вал
фор
Аграрну
конавча
вати інве
щодо сел
село не
рефор
стимулюв
конкурен
для поча
кошті
А земе
вже полі
«поставит
зміну фо
рення
прошарку
сників.
ння на п
землю. І
величезн
лянства,
розподілу
хто хоче
тими, хто
дуктивно
працюват
А взаг
ни форм
господар
сти Укра
штою, до
ті.

**— За
їні інсти
Президен
позначно
хоча б д
ламенту.
му разі
спективн
чої влад**
— Та
нає брат
мократія
і з змен

Державного комітету по земельних ресурсах Борис ЧЕПКОВ:

...ОЖНА РОЗУЧИТИСЯ ДУМАТИ»

...на земель-...країні?

...реформа в ...тими темпа-...тілося б. Не ... що торік ...о на цьому ...формування ...осин іде з ...ами. Це зу-...ністю бага-...их і норма ...тримкою у формуванні державних органів управління процесами реформи в центрі та на місцях, незадовільним матеріально-технічним і фінансовим забезпеченням. Реформа стримується через брак досвіду проведення таких масштабних робіт, а також відсутність кваліфікованих фахівців. Особливо в Радах народних депутатів базового рівня.

— Чи не тому пробуксовують й економічні закони?

— На мій погляд, вони не працюють тому, що деякі з них розроблені з випередженням, не узгоджені з іншими законами, не мають чіткого механізму втілення. Це стосується не лише економічних законів. Окрім того, існує значний опір старих організаційних структур розвиткові ринкових відносин. А головне — відсутність висококваліфікованих фахівців, комплексного підходу і послідовності в реалізації.

— Можливо, слід залучити іноземних спеціалістів до проведення реформ в Україні?

— Залежно від іпостасі. Поради зарубіжних фахівців не завжди можуть узгоджуватися з нашою дійсністю. Як на мене, то нам треба вивчати досвід інших держав, апроб... по-се..., нікого не копіюючи. Окрім того, коли постійно слухати поради, то рано чи пізно можна розучитися думати й аналізувати. Я не вважаю, що потрібно обирати такий шлях.

— Введення інституту представників Президента приведе до диктатури чи до побудови правової держави?

— На мій погляд, це спроба зміцнити і активізувати виконавчу владу, яка базується на законах України. А зміцнення законності в суспільстві не веде до диктатури особистості.

— Чи бачите ви «тіньовий» Кабінет міністрів? І кого з конкретних політиків та економістів в ньому?

— Думаю, що завжди знайдуться компетентні, енергійні, сміливі люди, готові взяти на себе відповідальність за свої рішення. Але вони повинні бути, як правило, однодумцями. Тобто бачити кінцеву мету і все зробити для її досягнення.

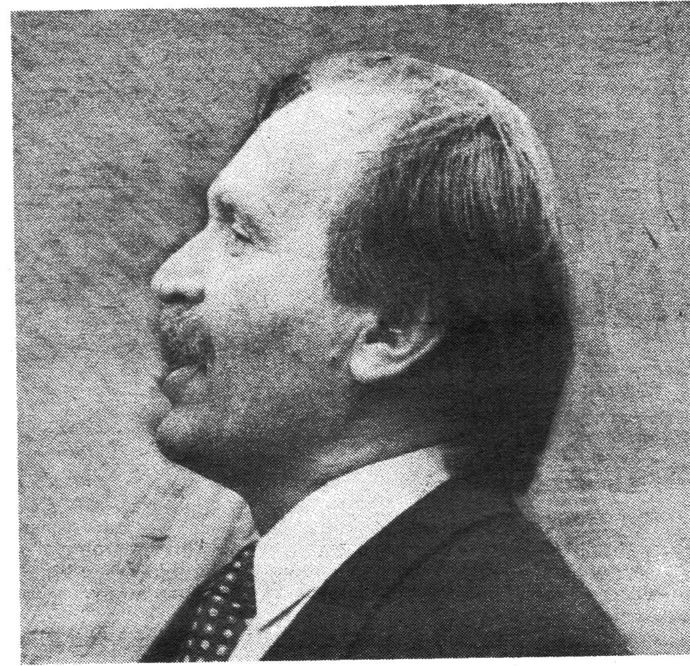
— І насамкінець. Як ви оцінюєте введення гривні і її конвертованість?

— Позитивно. Але це непросте питання.

Вів інтерв'ю
Віктор КОСАРЧУК.

...ху України В'ячеслав ЧОРНОВІЛ:

...МУВАННЯ РЕФОРМ ...ДО ВТРАТИ ДЕРЖАВНОСТІ»

...з економікою ...Як на мене, ...мбіоз розро-...і його кри-... деталізації ...их намірів. ...зміни в Ук-..., якому во-...рім того, в ...му ешелоні ...датних здій-...Наша номен-...є прийнятні ...я, і доки не ...в умови бо-...вання, нічого ...Тільки пря-...арплати апа-...татів праці ...його продук-...

...бінет» я не ...азавжди» на-...е має зале-...ки розвитку. ... підхід: для ... — один кабі-... — другий. І ...о в цьому ...ники в мініс-...цювали, так і ... незалежно ...ад — Італія: ...ися, а краї-...й міцніла. ... такий недо-...олітичних по-...але вони іс-... А треба, ...них команди ... мету, стра-...

...очевидно, що ...льшість еко-...в. Що зроби-...запрацювали: ...і парламент, ...нти саботаж-...

...ні тому, що ...тілювати в ...вся причина. ...е законодав-...не до реаль-...и або дублю-...кони, або пе-...иїсь, але не ...вчаємо «зни-...і. Ми тільки ...мо поправки ...ршу прийме-...ім дивимося, ... економіку. ...то змінюємо ... тільки част-...ємо окремі ...накладно — ...б і помилок. ...ипинити хао-...рчість, що ...у. А коли ...ни, то робити ...м, який охоплював би всі сторони проблеми. Треба припинити й оперативне щоденне регулювання економіки парламентом. Це прерогатива виконавчої влади і Президента, а не наша справа. У Південній Кореї, де сталося «економічне чудо», за п'ятдесят років прийнято десь 50 законів, і вони працюють без втручання парламенту. А що в нас?..

Треба припинити також бавитися нібито в соціальний захист. Я радився з фахівцями: життєвий рівень народу впаде на 30—40 відсотків, коли ми почнемо здійснювати всі прийняті соціальні програми. Буде збільшено грошову масу, знову з'явиться дефіцит товарів і доведеться заново «лібералізувати» ціни.

— А що ж треба зробити, щоб наш уряд, наше чиновництво запрацювало?

— Є теорія управління, в якій є три способи модернізації номенклатури. Перший — спосіб Сталіна: періодичне кровопускання, праця з-під палиці. Цей спосіб нам не підходить, хоча певний час він і був працездатним.

Другий — його можна простежити в Росії, де є два клани номенклатури — старший і молодий. Молоді люди з новим економічним і політичним мисленням допущені до найвищого керівництва. Але існують, особливо на місцях, і старі команди. Спілкуючись з молодими, вони модернізуються в конкурентній боротьбі за сфери впливу. У нас же відбулася занадто плавна, і тільки зовнішня, трансформація влади, стара номенклатура збереглася на командних посадах і поглинає незначні молоді демократичніші вкраплення. Тобто не відбулося демократичного оновлення вгорі. Цей шлях, як бачимо, у нас незадіяний.

І є третій спосіб, про який я вже сказав, — ув'язка умов життя номенклатури з результатами її праці. Це, як на мене, найреальніший шлях.

На Заході є ще й четвертий шлях, але в нас він поки що нереальний. Там кожна партія має свою номенклатуру. І чинному урядові в спину завжди дихає тіньовий опозиційний кабінет. Там «старики» завжди відчувають, що коли погано працюватимуть, то позбудуться влади.

— Коли ж буде наша гривня і чи стане вона конвертованою?

— Тут ситуація жахлива. Україна перед усім світом продемонструвала таку нецивілізованість своєю колотнечею навколо власної валюти, що зганьбила себе надовго. Крім того, наш неповороткий уряд так і не додумався до того, що фінансову реформу треба починати зі створення власних потужностей для друкування грошей. У нас у Львові є чудове приміщення для поліграфічної бази: тільки встановлюй обладнання і друкуй. Канадська фірма запропонувала свої послуги, і всі нібито погодилися, але й досі нічого істотного не зроблено. А недавній італійський контракт поганий, канадці пропонували ліпші умови. І взагалі скандал навколо грошей було інспіровано для того, щоб затримати запровадження українських грошей. Це ж абсурд — зволікати із введенням власної грошової одиниці. Росія ж закрутить новий виток інфляції, яка «доб'є» остаточно, залишить «голими» та ще й на колінах. За таких умов навіть коли ми матимемо свою валюту, вона ніколи не стане конвертованою. Нема ринку, нема ринкового ціноутворення, приватизації, конкуренції. Я хотів би нагадати слова Бжезинського, який сказав про Україну, що нема нічого смішнішого за те, коли тупа комуністична система береться проводити грошову реформу...

— Сьогодні багато розмов точиться навколо того, що радикальні зміни в нашому суспільстві, зокрема приватизація, гальмуються мафіозними структурами, які зрослися з виконавчою владою. А тим часом державне майно розкрадається, різними каналами потрапляє в руки мафії. Ваш погляд на цю проблему?

— Я не знаю, де починається мафія, а де закінчується виконавча влада. У нас виконавчі органи сьогодні мають той же обсяг компетенції, який властивий тоталітарній державі. Але нема того контролю, який мала т... літарна д... ава, коли чиновники все-таки чогось боялися. Сьогодні ж вони пішли «гуляти» — «прихватизація» триває у величезних масштабах. Чиновники знають, що гряде, тому ...ебуть ... ебе. Оце наша ...ловна м...я.

Тому й вихід тут один — зменшення обсягу компетенції держави щодо втручання в економічне життя. Вкрай необхідні демонополізація і приватизація у всіх своїх проявах під відповідним політичним громадським контролем. Оце і є можливий порятунок. Рух, зокрема, хоче контролювати аграрну реформу.

— Ваш погляд на аграрну і земельну реформи в Україні? Що треба негайно зробити в цьому напрямі?

— Ви правильно розмежували ...рарну і зе... ьну реформ... Це не одн... и те ж. Аграрну може здійснити виконавча влада: треба змінювати інвестиційну політику щодо села. Без інвестицій в село не буде ніякої аграрної реформи. Село треба стимулювати і створити там конкуренцію виробників. Але для початку треба підкинути коштів і техніки.

А земельна реформа — це вже політична справа. Треба «поставити», як на мене, на зміну форм власності і створення нового соціального прошарку вільних землевласників. Зняти всякі обмеження на приватну власність на землю. Продаж землі буде величезним стимулом для селянства, бо приведе до перерозподілу землі між тими, хто хоче її просто мати, і тими, хто хоче і мати, і продуктивно й прибутково на ній працювати.

А взагалі гальмування зміни форм власності і форм господарювання може привести Україну до голоду і, зрештою, до втрати державності.

— Запровадження в Україні інституту представників Президента зустрінуто неоднозначно, про що свідчать хоча б дискусії у стінах парламенту. Але чи був у даному разі в нас вибір, чи перспективна ця ланка виконавчої влади?

— Там, де занадто починає брати гору апарат, демократія змушена захищатися і зменшувати його вплив. І тоді держава знову стає сильною. Отже, з представниками Президента зроблено крок не в той бік.

До речі, я й погодився б з тими представниками на певний час, якби для них було розроблену чітку програму, а саме що вони повинні зробити. Щось подібне ми маємо? Ні. Тож не треба було тим дуже невдалим Законом про місцеві Ради позбавляти голову виконкому влади, яка в нього була, і тієї вертикальної залежності, яку він мав. Бо спершу було прийнято безглузді закони, які знищили всяку вертикаль, а потім кинулися в іншу крайність: гвалт, мовляв, анархія, хаос. І зробили взагалі авторитарний невиборний інститут. Як на мене, треба було повернутися до тієї форми, що була за комуністів, але без тотального впливу ідеології і КПУ. Повинні бути чіткі програми розвитку, тоді можливий і деякий виконавчий авторитаризм, повторюю, на певний час, доки не запрацює вся система сама по собі. Сьогодні представники Президента — це інститут для інституту, що служить перш за все збереженню одноосібної влади.

— Як ви реально оцінюєте можливість допомоги Україні з боку іноземних спеціалістів?

— Якщо мати на увазі взаємодію з економікою Заходу, їхні інвестиції, спільні підприємства тощо, то будь ласка, скільки заманеться. Без них ми не обійдемося. Але що стосується наших суто внутрішніх справ, то, як на мене, треба бути з ними обережнішими, бо вони не розуміють нашої системи, у них інша ментальність. Вони розробляють для нас чудові схеми, які не спрацьовують. Є цікавий приклад, Джеффрі Сакс, американський радник російського уряду, розробив ідеальну схему ринкової розбудови економіки. І вона так негативно спрацювала, що за перші три місяці прибуткову частину російського бюджету було виконано приблизно на 30 відсотків. І тільки тому, що схема була ідеальною, передбачала вчасну сплату податків, виконання договірних зобов'язань. Тобто те, що є нормальним на Заході. Але не в нас.

Західних фахівців треба, певно, перемішувати з нашими і дещо скептично й аналітично, з урахуванням наших реалій ставитися до «імпортних» рекомендацій.

— Що нам усе-таки треба зробити, щоб створити той так званий «середній клас», прошарок людей, здатних займатися власним бізнесом?

— Та таких людей у нас повно, аби тільки пішов процес, за умов якого вони зможуть працювати. Коли такі українські бізнесмени, як Юрій Колесников, з'являються за нинішніх умов жахливої протидії, то що буде, коли складеться нормальна ситуація? А сьогодні нема загальної потреби в таких людях збоку держави. Ну який дурний бізнесмен буде сьогодні продуктивно працювати й розвивати бізнес за 80 відсотків податку?

Адже що роблять з Колесниковим? Перевіряють, де він подів свої кошти. Та кому яке діло? Адже то його гроші! Головне — щоб він податки справно платив. У нього все нормально, а держава перевіряє, де, коли і який він поставив підпис...

Розмову вели
Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ,
Володимир СКАЧКО.

Фото **Віталія Лещинського.**

П...
П...

Я з'явився... вої ночі т... року, коли м... рав «чорний... це у Бершад... Мати зляглa... мене, єврейсь... їм молоком ... ка. Я цьог... пам'ятаю — ... ла мама. Пр... як після вій... мому році, н... сником-сусід... няв по вули... п'яничка і ... «Жиденят на... ні було тоді ...

Десь рокі... коли я переб... вій службі, ... урятував мен... ський хлопе... сами Микол... вже «на гра... мій земляк, ... масштабу з ... освітами, ска... однозначно: ... брий! Але в... боту не мож... Рубіненко... ... правильно зр... бач, старий»...

А вже зов... йшов зі шко... питує: «Чом... люблять?» І... дповісти? М... теж ніхто н... чому? Батьк... зав: євреям ... ти розп'яття... мене не пере...

Батько мі... цікавою л... ГУЛАГу, не... сутність дип... солідне пр... нання в Ж... працював, ... шими слов... комунізм. І ... ними турбот... йшов часу, ... на рідній мо... бре володів ... Я не крити... ться не тіль... наша націо... можу назва... знайомих є... хто б знав ... убозтво на ... вей і танки...

Після вій... рейських ш... виходили га... батьки й д... лися рідно... було сором... і слухати. ... шістдесятих... друзі поча... кетах: націо... рей; якими...

АЛ...

Чутки про... повикорчову... на шахтні сто... що перебіль... ревиною в ін... справді суту... в гірників. ... Донеччині ... стоять кварт... вікон, без д... сибірського ... мічна й полі... вселяють опт... рібно шукати... рішення ціє... Європа, як... кожній трісо... совує в буд... нітний алюм... Щоправда, ч... дверні блоки... талу вироб... нас. Та саме... рювалися ці... правило, для... них об'єктів,... «Білих будин... ція ця дуже...

…ЧЕПКОВ:

…ДУМАТИ»

…ду і послідов-
…ції.

…, слід залучи-
…спеціалістів до
…форм в Украї-

… від іпостасі
…жних фахівців
…уть узгоджува.
… дійсністю. Як
…м треба вивча-
…іщих держав,
…се… …, нікого

не копіюючи. Окрім того, коли постійно слухати поради, то рано чи пізно можна розучитися думати й аналізувати. Я не вважаю, що потрібно обирати такий шлях.

— Введення інституту представників Президента приведе до диктатури чи до побудови правової держави?

— На мій погляд, це спроба зміцнити і активізувати виконавчу владу, яка базується на законах України. А зміцнення законності в суспільстві не веде до диктатури особистості.

— Чи бачите ви «тіньовий» Кабінет міністрів? І кого з конкретних політиків та економістів в ньому?

— Думаю, що завжди знайдуться компетентні, енергійні, сміливі люди, готові взяти на себе відповідальність за свої рішення. Але вони повинні бути, як правило, однодумцями. Тобто бачити кінцеву мету і все зробити для її досягнення.

— І насамкінець. Як ви оцінюєте введення гривні і її конвертованість?

— Позитивно. Але це непросте питання.

Вів інтерв'ю Віктор КОСАРЧУК.

…СТІ»

… де…ава, ко-
…все-таки чо-
… Сьогодні ж
… «гуляти» —
…» триває у
…сштабах. Чи-
…ь, що гряде,
… …ебе. Оце
…м…я.
…д тут один —
…сягу компете-
…щодо втручан-
…ічне життя.
…і демонополі-
…изація у всіх
… під відповід-
…им громадсь-
… Оце і є мож-
…к. Рух, зокре-
…олювати агра.

…ляд на аграр-
…еформи в Ук-
…реба негайно
…у напрямі?

…льно розмежу-
… зе… …ьну ре-
…одн… …и те ж.
…здійснити ви-
… треба зміню-
…ну політику
… інвестицій в
…ніякої аграр-
… Село треба
… створити там
…обників. Але
…реба підкину-
…ніки.
…еформа — це
…права. Треба
… на мене, на
…сності і ство-
… соціального
…их землевла-
…сякі обмеже-
… власність на
… землі буде
…улом для се-
…веде до пере-
… між тими,
…осто мати, і
… мати, і про-
…утково на ній

…мування змі-
…сті і форм
… може приве-
…голоду і, зре-
… державнос-

…ення в Укра-
…редставників
…рінуто неод-
…о свідчать
… стінах пар-
… був у дано-
…бір, чи пер-
…ика виконав-

…надто почи-
… апарат, де-
…а захищати-
… його вплив.

І тоді держава знову стає сильною. Отже, з представниками Президента зроблено крок не в той бік.

До речі, я й погодився б з тими представниками на певний час, якби для них було розроблену чітку програму, а саме що вони повинні зробити. Щось подібне ми маємо? Ні. Тож не треба було тим дуже невдалим Законом про місцеві Ради позбавляти голову виконкому влади, яка в нього була, і тієї вертикальної залежності, яку він мав. Бо спершу було прийнято безглузді закони, які знищили всяку вертикаль, а потім кинулися в іншу крайність: гвалт, мовляв, анархія, хаос. І зробили взагалі авторитарий невиборний інститут. Як на мене, треба було повернутися до тієї форми, що була за комуністів, але без тотального впливу ідеології і КПУ. Повинні бути чіткі програми розвитку, тоді можливий і деякий виконавчий авторитаризм, повторюю, на певний час, доки не запрацює вся система сама по собі. Сьогодні представники Президента — це інститут для інституту, що служить перш за все збереженню одноосібної влади.

— Як ви реально оцінюєте можливість допомоги Україні з боку іноземних спеціалістів?

— Якщо мати на увазі взаємодію з економікою Заходу, їхні інвестиції, спільні підприємства тощо, то будь ласка, скільки заманеться. Без них ми не обійдемося. Але що стосується наших суто внутрішніх справ, то, як на мене, треба бути з ними обережнішими, бо вони не розуміють нашої системи, у них інша ментальність. Вони розробляють для нас чудові схеми, які не спрацьовують. Є цікавий приклад, Джеффрі Сакс, американський радник російського уряду, розробив ідеальну схему ринкової розбудови економіки. І вона так негативно спрацювала, що за перші три місяці прибуткову частину російського бюджету було виконано приблизно на 30 відсотків. І тільки тому, що схема була ідеальною, передбачала вчасну сплату податків, виконання договірних зобов'язань. Тобто те, що є нормальним на Заході. Але не в нас.

Західних фахівців треба, певно, перемішувати з нашими і дещо скептично й аналітично, з урахуванням наших реалій ставитися до «імпортних» рекомендацій.

— Що нам усе-таки треба зробити, щоб створити той так званий «середній клас», прошарок людей, здатних займатися власним бізнесом?

— Та таких людей у нас повно, аби тільки пішов процес, за умов якого вони зможуть працювати. Коли такі українські бізнесмени, як Юрій Колесников, з'являються за нинішніх умов жахливої протидії, то що буде, коли складеться нормальна ситуація? А сьогодні нема загальної потреби в таких людях збоку держави. Ну який дурний бізнесмен буде сьогодні продуктивно працювати й розвивати бізнес за 80 відсотків податку?

Адже що роблять з Колесниковим? Перевіряють, де він подів свої кошти. Та кому яке діло? Адже то його гроші! Головне — щоб він податки справно платив. У нього все нормально, а держава перевіряє, де, коли і який він поставив підпис...

Розмову вели Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Володимир СКАЧКО.

Фото **Віталія Лещинського.**

Нас єднає Вітчизна

ПОКРУЧЕНА АКАЦІЯ ПІД БАТЬКІВСЬКИМ ВІКНОМ

Сповідь українського єврея

Я з'явився на світ квітневої ночі тридцять сьомого року, коли мого батька забрав «чорний ворон». Було це у Бершаді на Вінниччині. Мати злягла, і вигодувала мене, єврейську дитину, своїм молоком українська жінка. Я цього, природно, не пам'ятаю — опісля розповіла мама. Проте добре знаю, як після війни, в сорок сьомому році, нас з моїм ровесником-сусідом Фількою ганяв по вулицях інший сусід-п'яничка і весело горланив: «Жиденят на мило!» Як мені було тоді страшно!..

Десь років через десять, коли я перебував на військовій службі, під час навчань урятував мені життя український хлопець із сімома класами Микола Шморгун. А вже «на гражданці» інший мій земляк, діяч обласного масштабу з двома вищими освітами, сказав м'яко, але однозначно: «Фахівець ти добрий! Але взяти тебе на роботу не можу. Якби був ти Рубіненко... а так мене неправильно зрозуміють... Пробач, старий».

А вже зовсім недавно прийшов зі школи мій син і запитує: «Чому нас, євреїв, не люблять?» Що мав йому відповісти? Мені свого часу теж ніхто не розтлумачив, чому? Батько, щоправда, казав: євреям не можуть забути розп'яття Христа. Та це мене не переконувало.

Батько мій був своєрідною, цікавою людиною. Після ГУЛАГу, незважаючи на відсутність диплома, очолював солідне промислове об'єднання в Житомирі. Багато працював, багато їздив. Іншими словами — будував комунізм. І за тими державними турботами так і не знайшов часу, щоб навчити сина рідній мові. Хоча сам добре володів івритом та ідиш. Я не критикую батька. Йдеться не тільки про нього. Це наша національна біда. Не можу назвати нікого серед знайомих євреїв мого віку, хто б знав рідну мову. Так, убозтво на рівні: «Азохен вей і танки наші бистрі...»

Після війни не стало єврейських шкіл, театрів, не виходили газети, проте наші батьки й діди ще спілкувалися рідною мовою. А нам було соромно. І розмовляти, і слухати. Тож у п'ятдесятих, шістдесятих роках я й мої друзі почали писати в анкетах: національність — єврей; якими мовами володієте? — російською, українською... Особисто я непогано володію українською мовою, може, навіть краще, аніж деякі українці. Я виріс серед українців, виховувався на українському театрі, українській літературі. Я відкрив для себе мову, яка стала рідною.

...Зустрів мене оце нещодавно мій давній приятель, з яким ми тривалий час не спілкувалися. І щиро здивувався: «Ти ще тут?! Всі ваші тікають з цієї ями, а ти сидиш. Згадай краще, як вони тобі залили сала за шкіру». Що я міг йому відповісти у вуличному бліц-діалозі? Що я не один залишився? Так. Я можу назвати десятки знайомих євреїв, які теж не збираються туди. А кожен з них назве ще по десятку. У кожного, звичайно, свої причини не пакувати валізи, хоча життя стрімко втрачає у своїй якості, причин на виїзд з кожним днем додається.

А тому, певне, слід ставити питання з іншого кінця: «Чому ти залишився?» Скажу за себе. Але для цього слід мені прокрутити плівку пам'яті. Від Донецька до Житомира трішки більше шестисот кілометрів. Минуло багато років після переїзду на Донбас, а мені ще й досі сниться покручена стара акація під вікном батьківського будинку. Скажіть, як я приїду до цієї акації з Ізраїлю? «Ач який сентиментальний містечковий ребе! Чи життя не вибило з твоєї макітри оті «слиняві дурнички»?, — посміється хтось. Уявіть, не вибило. Моя душа протягом багатьох років втратила чимало, але це — відчуття рідного порога — збереглося. Навіть коли в сорок шість років опинився під землею — у глибокій шахті. Прохідником.

Існує лише один труд на рівні з шахтарським — копати могили...

Я витримав. І вдячний долі. За те, що вона надала мені шанс жити і працювати з людьми, які кожного дня воскресають і помирають, помирають і воскресають.

Бідні на кишеню, але багаті духом. Злі й веселі.

Щасливі тим, що не хочуть знати, які вони нещасні.

Я їхня частка ось уже вісім років. Було, називали жидом. Спочатку я реагував дуже боляче. Стукнув одного, він — мене. Потім помирилися. Він щиро дивувався: «Ти зрозумій, я ніколи не думав, що то образливе слово».

Але дуже болить від докорів, що ми, євреї, живемо за рахунок інших. Багато років у нашому суспільстві існував найкоротший анекдот: «Еврей — шахтар». А воно й справді на нашій шахті з 2500 підземних робітників євреєм був я один. І ще один — начальником дільниці. Зате лікарів, адвокатів, музикантів тільки в нашому Кіровському районі були сотні. Так що пісня відомого барда «евреи, евреи, кругом одни евреи» мала під собою вірогідну статистику. Але багато з них виїхали «за бугор», і сьогодні не всі вони там зайняті своєю справою. Дехто з них, скажімо, миє вікна. Це дуже сумно. Де ж і коли ми, нарешті, знайдемо себе?

Де й коли втамуємо спрагу? Де й коли скажемо: ми щасливі. Невже завжди будемо вічними жидами?

Не сприймайте мене як фантазера, але я особисто плекаю надію на те, що сьогодні євреї матимуть можливість реалізувати себе на Україні, де живемо. Те, як плідно вписуються в нинішній економічний простір мої одноплемінники, дає підстави для надії і віри в завтрашній день.

Для того, щоб людина відчула себе в гармонії з суспільством, потрібні дві прості речі: вона не повинна бути ізгоєм; вона має робити свою справу. Незалежна Україна, мені здається, гарантує усім громадянам такі можливості.

І ще один оптимістичний момент у сьогоденні: тісне доброзичливе існування двох течій — «Руху» та «Алефа». У кожному місті існують відділення цих товариств, вони роблять прекрасно-корисну справу. І я не чув, щоб конфліктували на національному грунті.

«Рух» це є рух. «Алеф» — значить разом, в єднанні. Рухатися разом до гармонії, до вільного життя — так я розумію їх призначення.

І хоча сьогодні важко передбачити, як житимемо навіть через хвилину, а не те, що через п'ять років, надія помирає останньою. А я плекаю надію і тому залишаюся.

Леонід РУБІНШТЕЙН,
шахтар-пенсіонер.

АЛЮМІНІЄВА ФОРМУЛА «ЗОЛОТОГО ДНА»

Наука

Чутки про те, що в Донбасі повикорчовували всі лісосмуги на шахтні стояки, виявилися дещо перебільшеними. Хоча з деревиною в індустріальному краї справді сутужно. І не тільки в гірників. Та й не лише на Донеччині — по всій Україні стоять квартали новобудов «без вікон, без дверей», очікуючи сибірського лісу. Однак економічна й політична ситуація не вселяють оптимізму. Тому потрібно шукати інші варіанти вирішення цієї проблеми.

Європа, яка давно знає ціну кожній трісочці, широко застосовує в будівництві різноманітний алюмінієвий профіль. Щоправда, чепурненькі віконні, дверні блоки з «крилатого» металу виробляють потроху і в нас. Та саме потроху. Бо створювалися ці підприємства, як правило, для потреб престижних об'єктів, на кшталт різних «Білих будинків». Та й продукція ця дуже дорога, навіть у порівнянні з сучасними цінами на деревину.

Проте з'ясувалося, що її можна здешевити.

— Річ у тому, що ми навчилися робити будівельний профіль не з первинного, так би мовити, алюмінію, а з «нешляхетного» металобрухту,— пояснив мені заступник директора Донецького науково-дослідного інституту «Вторкольормет» Віталій Гель.— От би ще трохи валюти...

Тверда валюта інститутові потрібна вкрай. Приміром, рік тому донецькі науковці й промисловці з'ясували, що для випуску їхнього металобрухтового профілю ідеально підходить устаткування, яке продукує британська фірма «Холтон». Торік на початку осені збиралися прибути в Донецьк англійські фахівці для переговорів щодо створення спільного з інститутом підприємства. Та в перебіг подій зненацька втрутився серпневий путч — і вояжери «Холтона» розвернули валізи в інший бік. Вибирати їм є з чого: тільки Китай останнім часом придбав більше десятка комплектів устаткування англійської фірми.

— Однак від цього нам не легше,— підсумовує Віталій Гель.— Наш багатий досвід переробки вторинних кольорових металів, імпортна технологія виробництва, ресурси металобрухту, якого в Донбасі поки що вистачає (хоча тіньові ділки нині гарячково женуть його вагонами за кордон), могли б принести чимало користі Україні.

Співробітники науково-дослідного інституту «Вторкольормет» не раз і не два зверталися з пропозиціями до солідних донецьких підприємств. Та там, на жаль, «немає можливостей». Але ж десь в Україні мусять знайтися підприємливі господарники? Комусь таки «дме у вікно»?..

Володимир ВОЛОВЕНКО,
журналіст.

Донецьк.

ВПЕРШЕ! БЕЗМЕЖНА СТЕРЕО НАСОЛОДА!

НОВА СИСТЕМА SONY СТЕРЕО ПЛЮС ПОЄДНУЄ ШИРОКИЙ ДІАПАЗОН УКХ З ЯКІСТЮ СТЕРЕОЗВУЧАННЯ, ПРИТАМАННОЮ ТІЛЬКИ SONY.

▲ SONY **СТЕРЕО ПЛЮС** дає можливість приймати у стереорежимі Ваші улюблені радіостанції як нижнього (65—74 МГц), так і верхнього (87,5—108 МГц) діапазонів УКХ.

▲ SONY **СТЕРЕО ПЛЮС** поєднує високу якість звучання, сучасний дизайн і легкість в користуванні.

▲ SONY **СТЕРЕО ПЛЮС** — це міді- та мінісистеми Hi—Fi і стереомагнітола.

▲ SONY **СТЕРЕО ПЛЮС** надає унікальну можливість створювати високоякісну стерео фонотеку ваших улюблених творів.

СТЕРЕО ПЛЮС — це нове слово SONY. Прислухайтесь до нього. Його звучання гідне подиву!

За кожну систему СТЕРЕО ПЛЮС, КУПЛЕНУ з 15 червня до 31 липня 1992 року в офіційних продавців SONY, Ви отримаєте приз:

▲ 1 аудіокасету SONY
▲ 1 компакт-диск SONY

STEREO PLUS

Звертайтеся до валютних магазинів, які торгують продукцією SONY: **Київ** — вул. Котовського 11; бульвар Лесі Українки, 22/24; аеропорт «Бориспіль»; **Харків** — проспект Леніна, 32; **Одеса** — Пушкінська вулиця, 33; **Суми** — вул. Харківська; **Львів** — вул. Вигон, 1; площа Ринок, 32; **Ужгород** — «СНОР — Trading»; **Чоп** — «СНОР — Trading», залізничний вокзал; **Ялта** — вул. Леніна, 5; **Дніпропетровськ** — вул. Героїв Сталінграда, 34, **Донецьк** — вул. Артема, 100.

SONY

Брокерська фірма Товариства з обмеженою відповідальністю "КОМЕРЦІЙНІ СИСТЕМИ"

ПАНОВЕ!
Ми за карбованці у найкоротший термін придбаємо для Вас:
• ліс і пиломатеріали;
• офісні або побутові меблі;
• сталь, алюміній, чавун та інші вироби з металів;
• автомашини вітчизняні та імпортні будь-яких марок: нові або ті, що були в експлуатації;
• сантехнічні вироби;
• полістирол, поліетиленову плівку та іншу хімічну продукцію;
• верстати, обладнання;
• нерухомість,
а також тисячі найменувань інших потрібних Вам предметів, які виставлено на торгах найбільшої з українських бірж — Українській Універсальній Товарній Біржі, а також Українській біржі нерухомості, Українській столичній біржі.

У НАС НЕМАЄ ПРОБЛЕМ, ПАНОВЕ! ЇХ НЕ БУДЕ І У ВАС!

Для Вас ми працюємо без вихідних!
FAX: 224-43-20

Телефони у Києві
224-42-17
224-75-68
224-14-98

ШАРА, СЕНЬОРЫ!

Новейшие PC/AT 286 и 386 фирмы Everest (USA) берете сегодня, а "деревянные" денежки возвращаете по частям — полгода.

В Торговом Доме ИТО продают

КОМПЬЮТЕРЫ В РАССРОЧКУ!

Достаточно заглянуть в Киеве на Майдан Нэзалэжности, 2 или позвонить по тел. (044) 229-80-95
229-83-76

Еще здесь меняют б/у PC/AT 286 на новые AT 386.

Нигде кроме как в Торговом Доме ИТО

Formula

Знания—это путь к успеху!

9—11 ИЮЛЯ

Дж. КЕРК РЕКТОР (США)

Доктор юридических наук, один из ведущих специалистов по вопросам делового и общественного управления, выпускник Гарвардского университета впервые на Украине проводит семинар на тему: «Индивидуальный успех в бизнесе и пути его быстрого достижения»

Семинар состоится в помещении Национальной академии управления (ул. Мельникова, 36).

Контактный телефон организаторов: 432-12-85, МП «ИНТУС»; 224-79-96, МП «РАИДО».

Ржищевский завод **«Радиатор»** отпускает радиаторы отопительные чугунные **МС-140** организациям и частным лицам по цене, ниже рыночной.

По всем вопросам обращаться по телефону:
2-14-33, 2-18-09

Адрес завода: п/и 255442 пгт. Ржищев Киевской области, ул. Радиаторная, 64, завод «Радиатор».

Сегодня у нас в продаже за рубли и СКВ:

КИЕВ КВАРТИРЫ

1-комнатная, Отрадный, общ. пл. — 32,1 кв. м.	400 000 руб.
2-комнатная, Минский р-н, общ. пл. — 42,7 кв. м.	1 200 000 руб.
2-комнатная, пр. Воссоединения, общ. пл. — 42,8 кв. м.	1 200 000 руб.
2-комнатная, Старокиевский р-н, общ. пл. — 45,6 кв. м.	3 500 000 руб. или 25 000 долл.
4-комнатная, Печерский р-н, общ. пл. — 77,2 кв. м.	40 000 долл.
3-комнатная, Минский р-н, общ. пл. — 67,1 кв. м.	12 300 долл.
3-комнатная, Дарницкий р-н, общ. пл. — 59,9 кв. м.	7 500 долл.
3-комнатная, Ватутинский р-н, общ. пл. — 65,4 кв. м.	9 000 долл.
3-комнатная, Печерский р-н, общ. пл. — 92,9 кв. м.	60 000 долл.
3-комнатная, Ленинградский р-н, общ. пл. — 67,9 кв. м.	9 000 долл.
3-комнатная, Ватутинский р-н, общ. пл. — 73 кв. м.	12 000 долл.
3-комнатная, Днепровский р-н, общ. пл. — 60,2 кв. м.	6 300 долл.
3-комнатная, Шевченковский р-н, общ. пл. — 65,6 кв. м.	19 000 долл.
3-комнатная, Днепровский р-н, общ. пл. — 59,6 кв. м.	9 000 долл.
3-комнатная на Отрадном, общ. пл. — 56,5 кв. м.	6 500 долл.
3-комнатная, Ленинградский р-н, общ. пл. — 66,5 кв. м.	13 500 долл.
2-комнатная, Ватутинский р-н, общ. пл. — 51,7 кв. м.	7 000 долл.
2-комнатная, Старокиевский р-н, общ. пл. — 57,8 кв м.	25 000 долл.
2-комнатная, Шевченковский р-н, общ. пл. — 45,4 кв. м.	5 000 долл.
2-комнатная на Борщаговке, общ. пл. — 48,6 кв. м.	6 000 долл.
2-комнатная, Минский р-н, общ. пл. — 51 кв. м.	7 000 долл.
2-комнатная, Днепровский р-н, общ. пл. — 44,9 кв. м.	4 600 долл.
2-комнатная, Подольский р-н, общ. пл. — 50,4 кв. м.	15 000 долл.
2-комнатная в Дарнице, общ. пл. — 42,1 кв. м.	4 200 долл.
2-комнатная, Московский р-н, общ. пл. — 56,2 кв. м.	8 000 долл.
1-комнатная на Русановке, общ. пл. — 30,8 кв. м.	5 500 долл.
1-комнатная, Жовтневый р-н, общ. пл. — 29,5 кв. м.	4 000 долл.
1-комнатная, Ленинградский р-н, общ. пл. — 28,6 кв. м.	3 500 долл.
1-комнатная, Зализничный р-н, общ пл. — 29 кв. м.	4 000 долл.

ДОМА:

Киево-Святошинский р-н общ. пл. — 109 кв. м., тепличное хозяйство.	65 000 долл. или 7 000 000 руб.
Киевская обл., пос. Калиновка, общ. пл. — 57,3 кв. м., с удобствами.	700 000 руб.

ДАЧИ:

2-этажный дом на Нижних Садах-2	2 000 долл.
1-этажный дом на Сырце	1 600 долл.
1-этажный дом в Глевахе	340 000 руб.

ГАРАЖИ:

Металлический с местом, Березняки.	1 500 долл.
Кирпичный гараж, Подольский р-н.	2 000 долл.
20 гаражей в ГК «Лесной» г. Бровары	ср. цена 120 000 руб.

АРЕНДА:

Полуподвальное помещение в р-не пл. Победы	83 долл. в месяц или в руб. по курсу
1-комнатная кв., Московский р-н	20 долл. в месяц

ДРУГИЕ РЕГИОНЫ УКРАИНЫ

ХАРЬКОВ:

1-комнатная, массив Рогань, общ. пл. — 31,1 кв. м.	3 200 долл.

СУМЫ:

3-комнатная, общ. пл. — 60 кв. м.	1 100 000 руб.
Сумская обл., Ровенский р-н: Деревянный дом, общ. пл. — 41,6 кв. м.	40 000 руб.
г. Геническ, Херсонская обл.: 1-этажный дом, общ. пл. — 80 кв. м.	1 800 000 руб.

ХЕРСОН:

3-этажный дом, общ. пл. — 259 кв. м.	33 000 долл.

ДНЕПРОДЗЕРЖИНСК:

1-этажный, дом, общ. пл. — 98,8 кв. м.	5 000 000 руб.

ЖЕЛАЕМ ВАМ УДАЧИ, ГОСПОДА!

Для вас мы работаем без выходных!
Наши телефоны: (044) 224-14-98, 224-82-36, 224-55-81, 244-26-30.
Факс: (044) 224-43-20, 244-18-80.

«ПЕЖО» дає вам статус, надійність, впевненість, а також свідчить про ваш бездоганний смак.

Генеральний імпортер *«Ілта Трейд Файненс С. А.»* продає зі складів у Києві та здійснює поставку за індивідуальними замовленнями легкових автомобілів і мікроавтобусів «ПЕЖО», забезпечує їх гарантійне та післягарантійне обслуговування.

За бажанням замовника автомобілі та мікроавтобуси можуть обладнуватися дизельними або карбюраторними двигунами.

Оплата у ВКВ, обслуговування – за карбованці.

Телефон у Києві: (044) 229-44-09.

ДО УВАГИ ПІДПРИЄМСТВ, ОРГАНІЗАЦІЙ, ПІДПРИЄМЦІВ

2—7 липня ц. р.

Центр виставок і ярмарків України спільно з німецькою фірмою «Ост-Хандель Консталтинг» проводять у павільйоні № 9 виставку товарів народного вжитку за міжнародною участю

«КОНСУМЕР-ГУДС-92»

В експозиції представлятимуться: електропобутові вироби, електричні та пневматичні інструменти, холодильне обладнання, швейні машини, обладнання для перукарень, меблі та офісне обладнання, миючі засоби, галантерея, предмети домашнього вжитку, предмети туалету і косметики, канцелярські вироби, іграшки, жіноче, чоловіче й дитяче взуття, спортивний трикотаж, харчові продукти, алкогольні та безалкогольні напої, подарункові вироби.

Відвідувачам будуть створені умови для комерційної роботи, під час якої передбачено укладання контрактів на закупку представлених експонатів як за валюту, так і по бартеру.

Зацікавлені матимуть змогу знайти партнерів для організації спільних підприємств.

З експозицією зможуть познайомитися щодня з 10-ї до 14-ї години спеціалісти, а з 14-ї до 18-ї години,— всі відвідувачі.

АДРЕСА ВИСТАВКИ: КИЇВ-85, ПРОСПЕКТ АКАДЕМІКА ГЛУШКОВА, 1, ЦЕНТР ВИСТАВОК І ЯРМАРКІВ УКРАЇНИ.

КОНТАКТНІ ТЕЛЕФОНИ: (044) 261-73-52, 261-75-78.

НВП "Зодіак" пропонує оргтехніку провідних фірм Заходу

НИЗЬКІ ЦІНИ, ОПТОВА СКИДКА.

Комп'ютери 386/387 SX, 20Мгц, 2МБ, 120МБ/18мс, 5.25", ULTRA VGA, миша. Ціна: без принтера = 310-325 т.крб., з принтером Хюндай 920 = 340-355 т.крб., а також комплектуючі до них.

Радіотелефони AT&T 4400 (США), радіус зв'язку 500 м, селекторний зв'язок INTERCOM, повтор останнього номера, сучасний дизайн, ціна 10,5-12,0 т.крб.

Телефони-автовідповідачі багатофункціональні фірма SONY, марка IT-A750, ціна 16-20 т.крб.

Оптовим покупцям встановлені призи— автомашина BMW-520 і моноблок ORION Combi 3690

НАША АДРЕСА: 252113, Київ, вул. Пархоменка, 53, тел. (044) 446-73-86, 446-78-12

«Роджер» предлагает:

— формующие машины для производства стеновых камней, фундаментных блоков, декоративных малых форм;

— автономные технологические линии для изготовления стеновых строительных материалов;

— предоставляет технологическую документацию.

Вы можете заказать сменную оснастку, что значительно расширит ваши возможности.

226011, Латвия, г. Рига, ул. Марияс, 16, фирма «РОДЖЕР»,

Тел.: 8-0132-287853.

УКРАИНСКАЯ ФИРМА «ВИСТ»

доставит зарубежные газеты и журналы из Западной Европы по вашему адресу в Киеве за 36—48 часов.

Подписка с любого дня и на любой срок.

Цены европейские. Оплата в СКВ по нашим счетам.

Заказы принимаются по адресу:

Киев-24, а/я 90.

Справки по тел.: 293-71-51.

Гіпотези

Тривалість дня 18 лютого цього року становила 9 годин 49 хвилин, тобто на одну хвилину більше, ніж торік. Як це розуміти?

НАВКОЛО — БУРЯ. ТРИМАЙТЕ КЕРМО!

Наталя Околітенко розповідає в своєму матеріалі про механізм впливу космосу на бурхливі події, що відбуваються нині на Землі.

У березні 1989 року з надр нашого світила вихопився такий протуберанець, що одна з орбітальних станцій почала сходити з орбіти. Спеціалістам у цій галузі довелося згадати про статтю шведських учених Г. Вінделіуса і П. Текера, надруковану в журналі «Індепендент» у жовтні 1988 року й зустрінуту з великою недовірою... Один раз на 179 років, стверджували автори статті, траєкторія руху Сонця навколо центру мас Сонячної системи змінюється, це позначається на швидкості обертання самого Сонця, яке веде за собою планети. 179-річний космічний цикл простежується в літописах, бо характерне для нього порушення в ході циркуляції повітряних потоків та морських течій виявляється насамперед у погодних аномаліях: тепло стає там, де має бути холодно, й навпаки. Але характерний для циклу ефект прискорення часу виявляється і в насиченні життя подіями іншого порядку.

На Всесоюзній конференції нетрадиційних напрямів науки, яка у квітні 1990 року відбулася в Полтаві, прозвучало кілька характерних повідомлень: про те, що з космосу йде токсичне для людської нервової системи випромінювання, й про те, що нервова система переважної більшості людей останнім часом перебуває в аномальному стані. Звичайно, це не зовсім вписується в парадигму офіційної науки, але... Що робити з тим фактом, що напруження у світі, надто в країнах СНД, яке почалося з відомих сумгаїтських подій, не спадає: криваві інциденти спалахують там, де люди ще вчора жили мирно, злочинність зростає, крива самогубств злітає вгору, раз у раз надходять повідомлення про драматичні транспортні катастрофи, економічна ситуація не піддається контролю... Завищений інтерес до астрології, хіромантії та екстрасенсорики часом набуває такого характеру, що виникає паралель з хвилями «масової істерії» в середні віки, коли жінки прилюдно називали себе відьмами, падали в корчах і ледь не самі просилися на вогнище. Бажаючих «шитися у відьми» сьогодні більш ніж досить, тільки й того, що вогнище їм не загрожує.

Інтуїтивне відчуття «влади космосу» нині переслідує і тих людей, які звикли мислити тверезо, астрологічні прогнози стали знаменням «цікавого часу», що в ньому нам випало жити. Якщо відкинути сумнівні одкровення контактерів та ясновидців, якщо не зважати на вузькоспеціальні суперечки на предмет дієвості законів класичної механіки для систем «великого космосу» (а там, кажуть, і паралельні лінії перетинаються), то що в сьогоднішній науці може підтвердити справді дивовижне здійснення сміливих прогнозів Г. Вінделіуса і П. Текера? Стаття двох шведів чудово узгоджується з «сонячною гіпотезою» О. Чижевського, який встановив чіткий зв'язок між станом нашого світила й пошестями, його ж послідовники долучили сюди коливання врожайності різних культур, темпи приросту деревини, розмноження комах і гризунів, цілу низку інших явищ. Нині не підлягає сумніву, що графік дорожніх катастроф збігається з графіком серцевих приступів, і обидва тісно пов'язані з проходженням плям крізь центральний сонячний меридіан. Витоки цих явищ — на клітинному рівні.

1951 року італійський вчений Джорджіо Піккарді звернув увагу, що в певні дні віскоза на прядильних фабриках не просочується крізь сопла машин, і зробив висновок, що діючим фактором тут може бути лише час, «забарвлений» космічними випромінюваннями. Свої досліди він розпочав з речовини, близької до тієї, що заповнює протоплазму живої клітини. Їх підхопили науковці різних куточків земної кулі: на цілих чотирнадцять років світ перетворився в наукову лабораторію. З'ясовується, що колоїди, з яких складається наше тіло, дивовижно тонко реагують на сонячні події. Доходило до курйозів: астрономи у свої телескопи нічого не завважували, а пульсація води на Землі вже сповільнювалася, і за деякий час працівники обсерваторій переконувалися: справді, плями були «на підході» до поверхні світила. При цьому «ряботіння» ритмів давало ті періоди, що і в коливанні магнітної активності, атмосферного тиску, росту дерев та грибних врожаїв, спалахів і спадів у чисельності популяції комах тощо. У краплині води відбивався космос з його складним і напруженим життям, через воду приходила на Землю інформація про все, що відбувалося за її межами...

Ще більше враження справляють досліди японського гематолога Макі Таката, котрий вивчав так званий фактор Ф крові, який мав бути різним у жінок та однаковим у чоловіків. У січні 1938 року реакція Ф стала аномальною у цілком здорових чоловіків, і Макі Таката дійшов висновку, що причину слід шукати ззовні. Експеримент тривав дев'ятнадцять років: кров брали в тих самих людей суворо в той самий час і різних місцях, екранованих і неекранованих. З'ясувалося, що за шість-вісім годин до астрономічного сходу Сонця швидкість зсідання білків крові збільшується на двадцять відсотків, зростає протягом дня і зменшується, коли світило ховається за обрієм. Коливання самопочуття тих, що працюють у нічну зміну, пов'язані зі станом колоїдів крові.

Паралельно з Макі Таката сочинський лікар М. Шульц, опрацювавши 300 тисяч аналізів крові в різних лабораторіях, розташованих часом на відстані тисячі кілометрів одна від одної, дійшов висновку, що під час бурхливих сонячних вивержень картина крові віддалено нагадує ту, яка буває в людини після ядерного випромінювання. Що ближче до полюсів, то яскравіше ці симптоми, й це зрозуміло: там більше дається взнаки природна радіація, бо «земна обшивка» — атмосфера — тут особливо тонка.

Різні властивості крові — це різні обмінні реакції організму, а відтак і різний характер його існування, різна опірність зовнішнім чинникам. Причиною надто короткого життя людини за часів середньовіччя міг бути не лише соціальний фактор, а й специфічний стан нашого світила: літописи тієї епохи сповнені повідомлень про «божі знамення», різні погодні аномалії, а з ними й пошесті хвороб.

У п'ятдесятих роках київський вчений А. Подшибякін, ризикуючи науковою кар'єрою, вивчав обмінні процеси шкіри в тих місцях, де в неї входив нерв, — нині вони дістали назву «активних точок», і використання їх сигналів стало офіційно визнаним методом діагностування й лікування різних хвороб. Під керівництвом Подшибякіна вперше було зроблено два прилади для вимірювання статичних електричних потенціалів: 1954 і 1960 років. Під час перевірки виявилося, що за цілковитої відповідності калібровки вони дають зовсім різні показники... Огріхи в роботі інженерів чи?.. Незабаром ученому довелося вибачатися перед майстрами: подальші дослідження засвідчили, що дуже ефективні в рік спокійного Сонця гірчичники, банки, новокаїнові блокади можуть стимулювати патологічний процес під час «космічних бур».

І вже зовсім прямий стосунок до стану нашої нервової системи мають коливання концентрації активного кальцію в організмі, також пов'язані з космічними випромінюваннями.

Космос — не десь далеко, навіть не за порогом, він проходить крізь нас, і кожний атом нашого тіла вібрує в одному ритмі з його життям. Всі події Всесвіту через суб'єктивний стан окремої людини творять тло, на якому розгортаються суспільні процеси.

То що ж, космос винний, на нього треба списувати всі наші біди та неподобства? Ні в якому разі. Коли вже людина стала на своїй планеті космічним чинником, то в неї має стачити і розуму, і волі бути добрим керманичем на кораблі власного життя, з тим більшим чуттям відповідальності за власні рішення та надії, що навколо — буря. Років з десять тому цілий світ захопився викреслюванням графіків різних циклів, які проходять у людському організмі: інтелектуального, фізичного, емоційного. Дні, коли вони перетиналися, були фатальні, й тоді належало особливо берегтися. Як засвідчила статистика, в Японії, де працівники транспорту особливо пунктуально додержувалися цих графіків, різко знизилася кількість дорожніх катастроф. Тим часом методика підрахунків далека від вимог, що їх ставить наука, хоч існування циклів сумніву не викликає. Та готовність до «запрограмованої зсередини» небезпеки так мобілізувала водіїв, що саме «фатальні» дні виявилися найблагополучнішими. Може, варто взяти цей досвід на озброєння? Доки триває 179-літній цикл з усіма його політичними та соціальними наслідками, хай кожний день буде для нас днем підвищеної пильності.

Зі Сходу прийшло до нас не дуже доброзичливе побажання: «Щоб тобі жити у цікавий час!» Авжеж, за «цікавого часу» легко не житиметься. Та поет-філософ Федір Тютчев висловився інакше: «Щасливий, хто одвідав світ в його хвилини долетворні». Воно таки цікаво — в той самий день Сонце зайшло на одну хвилину пізніше, ніж торік. Що це: помилка в календарі чи... лиходійний цикл уже пішов на спад, і наші часи стануть менш «цікаві»? Побачимо.

Наталя ОКОЛІТЕНКО.

Пригода

ДРАБИНА І ВУХАТИЙ

Недавно заїхав у гості до мого давнього друга Вані Солов'я, який мешкає в селі Подорожньому на Кіровоградщині. Про це, ясна річ, я не писав би ніколи, якби того дня не трапилася одна ситуація. А суть її ось у чому. У глибокому проваллі, що в лісовому урочищі Буличеве, ми вирішили відпиляти химерної форми корінь дерева, який звисав з високої кручі. Взявши драбину, пішли до лісу. І тепер читач може тільки уявити наш настрій після того, коли ота важка драбина виявилася... короткою. (Несли ми її по черзі з добрий кілометр.)

Після невдачі присипали драбину торішнім листям навпроти Четвертого яру й пішли в сусіднє село напитися води з колодязя. Там зустріли знайомих, і коли поверталися назад, то вже починало злегка сутеніти. Підійшовши до того місця, де була схована драбина, ми несподівано побачили щось волохате й сіре, що з криком почало підстрибувати. Козуля? Ні! Заєць!.. Він стрибав біля верхівки зігнутої до землі молоденької липи і через це здавалося, що звірятко, як рибина, спіймалося на вудку.

Далі життя вухатого залежало від секунд, бо браконьєрська петля з сталевого тросика затяглася на шиї звіряти з такою силою, що бідна тваринка впала на землю й билася в корчах. Схопивши зайця за лапи й за вуха, ми намагалися зняти петлю, або перерізати її ножем, але вона не піддавалася... Зелені очі у вухатого швидко червоніли, і він уже навіть не хрипів. Нарешті моєму другові вдалося розслабити петлю, і, просунувши крізь неї холодні вуха звіряти, ми відпустили його. Ковтнувши повітря, заєць схопився на ноги, перестрибнув через канаву і зник у лісових хащах.

Микола ХРІЄНКО.

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 252047 Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61, 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-44.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

Рукописів не повертаємо.

За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 419346.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Зам. 0311121.

1 2 3 4 5 6 7 8 9